Euroopan unionin
virallinen lehti

C 103

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

18. maaliskuuta 2019

Sisältö

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 103/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

Unionin tuomioistuin

2019/C 103/02 Unionin tuomioistuimen päätös, annettu 12 päivänä helmikuuta 2019, virallisista vapaapäivistä ja tuomioistuimen lomakausista 2

2019/C 103/03 Varapresidentin sijoittaminen viiden tuomarin jaostoon 4

2019/C 103/04 Varapresidentin ja viiden tuomarin jaostojen puheenjohtajien sijoittaminen kolmen tuomarin jaostoihin 4

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 103/05 Unionin yleisen tuomioistuimen päätös 27 päivänä helmikuuta 2019 tuomioistuimen lomakausista . 5

FI

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 103/06 Asia C-221/18 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 13.12.2018 – Valittajana Électricité de France (EDF) sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Valtiontuet — Euroopan komission ensimmäinen päätös — Sisämarkkinoille soveltumaton valtiontuki — Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä päätöksen kumoaminen — Unionin tuomioistuimen tekemä kumoamisen vahvistaminen — Komission toinen päätös — Sisämarkkinoille soveltumaton valtiontuki — Kumoamiskanteen hylkääminen — SEUT 266 artikla — Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen tuomion oikeusvoiman loukkaaminen — Todistusaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon komissiolla olevaa huolellisen ja puolueettoman tutkinnan velvoitetta — Perustelujen puuttuminen — Toimenpiteen luokitteleminen — Uusi tai olemassa oleva tuki) 6

2019/C 103/07 Asia C-561/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichts Berlin (Saksa) on esittänyt 4.9.2018 – Solvay Chemicals GmbH v. Saksan valtio 6

2019/C 103/08 Asia C-674/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.10.2018 – EM v. TMD Friction GmbH 7

2019/C 103/09 Asia C-675/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.10.2018 – FL v. TMD Friction EsCo GmbH 9

2019/C 103/10 Asia C-719/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.11.2018 – Vivendi SA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni 11

2019/C 103/11 Asia C-760/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Lasithiou (Kreikka) on esittänyt 4.12.2018 – M.V. ym. v. Paikallinen viranomainen (O.T.A.) Agios Nikolaosin kunta 12

2019/C 103/12 Asia C-827/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Kamenz (Saksa) on esittänyt 24.12.2018 – MC v. ND 13

2019/C 103/13 Asia C-17/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 10.1.2019 – Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest ja Welbond armatures 14

2019/C 103/14 Asia C-19/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 11.1.2019 – Belgian valtio v. Pantochim SA, selvitystilassa 15

2019/C 103/15 Asia C-29/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 16.1.2019 – ZP v. Bundesagentur für Arbeit 15

2019/C 103/16 Asia C-30/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 10.1.2019 – Diskrimineringsombudsmannen v. Braathens Regional Aviation AB 16

2019/C 103/17 Asia C-35/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège on esittänyt 21.1.2019 – BU v. Belgian valtio 17

2019/C 103/18 Asia C-46/19 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-316/14, PKK v. neuvosto, 15.11.2018 antamasta tuomiosta 17

2019/C 103/19 Asia C-69/19 P: Valitus, jonka Credito Fondiario SpA on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-661/16, Credito Fondiario v. SRB, 19.11.2018 antamasta määräyksestä 18

2019/C 103/20 Asia C-157/17: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 12.12.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X v. Staatssecretaris van Financiën, sekä muina osapuolina Nederlandse Orde van Belastingadviseurs ja Loyens Loeff NV 20

2019/C 103/21 Asia C-76/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta 20

2019/C 103/22 Asia C-77/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta 20

2019/C 103/23 Asia C-79/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta 21

2019/C 103/24 Asia C-206/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta, jota tukevat Belgian kuningaskunta ja Ranskan tasavalta 21

2019/C 103/25 Asia C-487/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta 21

2019/C 103/26 Asia C-685/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.12.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt la High Court – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. ND 21

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 103/27 Asia T-177/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.2.2019 – Mema v. CPVO (Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämisestä kasvilajikkeelle Braeburn 78 (11078) — Toisen tutkintaviraston nimittäminen — Valituslautakunnan suorittaman tutkinnan laajuus — Perusteluvelvollisuus) 22

2019/C 103/28 Asia T-487/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Arango Jaramillo ym. v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Eläkkeet — Vuoden 2008 uudistus — Eläketurvamaksujen nostaminen — Myöhemmät palkkalaskelmat — Henkilölle vastaisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen) 22

2019/C 103/29 Asia T-11/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – RK v. neuvosto (Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen 42 c artikla — Virkavapaalle asettaminen yksikön edun vuoksi — Yhdenvertainen kohtelu — Ikään perustuvan syrjinnän kielto — Ilmeinen arviointivirhe — Oikeus tulla kuulluksi — Huolenpitovelvollisuus — Vastuu) 23

2019/C 103/30 Asia T-117/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2019 – Proximus v. neuvosto (Julkiset palveluhankinnat — Neuvottelumenettely — Taloudellisesti edullisin tarjous — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Hankintaviranomaisen harkintavalta — Arviointimenetelmän laillisuus — Moitteettoman varainhoidon periaate) 24

2019/C 103/31 Asia T-166/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.1.2019 – EKETA v. komissio (Välityslauseke — Kuudennen puiteohjelman yhteydessä tehty Sensation-sopimus — Tukikelpoiset kustannukset — Vastaajan lähettämä veloitusilmoitus ennakkoon maksettujen summien takaisinperimiseksi — Työaikaluettelojen paikkansapitävyys — Eturistiriita) 24

2019/C 103/32 Asia T-198/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.1.2019 – EKETA v. komissio (Välityslauseke — Seitsemännen puiteohjelman yhteydessä tehty Actibio-sopimus — Tukikelpoiset kustannukset — Vastaajan lähettämä veloitusilmoitus ennakkoon maksettujen summien takaisinperimiseksi — Työaikaluettelojen paikkansapitävyys — Eturistiriita) 25

2019/C 103/33 Asia T-215/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Pear Technologies v. EUIPO – Apple (PEAR) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin PEAR rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Omenaa esittävä aikaisempi EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta)) 26

2019/C 103/34 Asia T-287/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Swemac Innovation v. EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki SWEMAC — Aiempi kansallinen toiminimi tai kaupallinen nimi SWEMAC Medical Appliances AB — Suhteellinen hylkäysperuste — Käytön sallimisesta johtuva oikeudenmenetys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 54 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 61 artiklan 2 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta) — Unionin yleiselle tuomioistuimelle ensimmäistä kertaa esitetyt todisteet) 27

2019/C 103/35 Asia T-290/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Stavytskyi v. komissio (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joita varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee — Kantajan nimen pysyttäminen luettelossa — Perusteluvelvollisuus — Lainvastaisuusväite — Suhteellisuusperiaate — Oikeusperusta — Ilmeinen arviointivirhe — Ne bis in idem -periaate) 27

2019/C 103/36 Asia T-336/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.1.2019 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki YATEKOMO — Kansallinen kuviomerkki yatecomeré — Notorisen seikan paikkansapitävyyden tueksi esitettyjen uusien todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 60 artiklan 1 kohdan a alakohta)) . . . 28

2019/C 103/37 Asia T-461/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – TN v. ENISA (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus — Yksikönpäällikön virka — Varallaololuetteloon kirjaaminen — Palvelukseen ottamista koskevan tarjouksen hyväksyminen — Palvelukseen ottamista koskevan tarjouksen peruuttaminen — Palvelukseen ottamista koskevat edellytykset — Hyvää mainetta koskevat vaatimukset — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artikla — Ilmeinen arviointivirhe — Henkilötietojen käsittely — Oikeus tulla kuulluksi — Vastuu) 29

2019/C 103/38 Asia T-549/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Duym v. neuvosto (Henkilöstö — Virkamiehet — Yksikönpäällikön virkaan nimittämistä koskeva menettely — Kilpailuilmoitus — Hakemuksen hylkääminen — Toisen hakijan nimittäminen virkaan — Perusteluvelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Yksikön etu — Ilmeinen arviointivirhe — Syrjimättömyyden periaate) 30

2019/C 103/39 Asia T-559/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Abdulkarim v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Arviointivirhe — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen) 30

2019/C 103/40 Asia T-580/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Karp v. parlamentti (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Palkkaluokan määrittäminen — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta — Ennenaikainen valitus — Oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn virheellisyys — Tutkimatta jättäminen — Oikeussuojakeinojen erillisyys — Äitiyslomalla olevan avustavia tehtäviä hoitavan sopimussuhteisen toimihenkilön sopimuksen uusimatta jättäminen — Perusteluvelvollisuus — Peräkkäiset määräaikaiset työsopimukset — Oikeuden väärinkäyttö — Oikeus tulla kuulluksi — Vastuu) 31

2019/C 103/41 Asia T-604/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Thun v. EUIPO (Kala) (Yhteisömalli — Rekisteröity yhteisömalli — Rekisteröinnin uudistamista koskevan hakemuksen puuttuminen — Mallin poistaminen rekisteristä rekisteröinnin voimassaolon päätyttyä — Menetetyn määräajan palauttamista koskeva hakemus — Kumulatiiviset edellytykset — Huolellisuusvelvollisuus — Toimivallan siirtäminen — Oikeuksien menettäminen) 32

2019/C 103/42 Asia T-656/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Sumol + Compal Marcas v. EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Dr. Jacob's essentials rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki COMPAL ESSENCIAL — Aiemmat kansalliset ja kansainväliset kuviomerkit FRUTA essencial ja Compal FRUTA essencial — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 33

2019/C 103/43 Asia T-667/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Alkarim for Trade and Industry v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Arviointivirhe — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen) . . . 33

2019/C 103/44 Asia T-766/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Di-Ka (Lamppu) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää valaisinta — Mitättömyysperuste — Aiempi malli — Yksilöllinen luonne — Asiantunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapauden aste — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla) 34

2019/C 103/45 Asia T-767/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Lamppu) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää valaisinta — Mitättömyysperuste — Aiempi malli — Yksilöllinen luonne — Asiantunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapauden aste — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla) 35

2019/C 103/46 Asia T-785/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Ilhan v. EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Aikaisempi sanamerkki SAM — Suhteellinen hylkäysperuste — Käytön sallimisesta johtuva oikeudenmenetys — Unionin yleiselle tuomioistuimelle ensimmäistä kertaa esitetyt todisteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 54 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 61 artiklan 2 kohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 36

2019/C 103/47 Asia T-789/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – TecAlliance v. EUIPO – Siemens (TecDocPower) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin TecDocPower rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat sana- ja kuviomerkit TECDOC ja TecDoc — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Aiempien tavaramerkkien tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 47 artiklan 2 ja 3 kohta)) 36

2019/C 103/48 Asia T-800/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Brown Street Holdings v. EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki FIGHT LIFE — Aiempi EU-sanamerkki FIGHT FOR LIFE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla)) 37

2019/C 103/49 Asia T-79/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Bekat v. EUIPO – Borbet (ARBET) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ARBET rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki BORBET — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) 38

2019/C 103/50 Asia T-88/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.2.2019 – Gruppo Armonie v. EUIPO (ARMONIE) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin ARMONIE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) 38

2019/C 103/51 Asia T-97/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – DeepMind Technologies v. EUIPO (STREAMS) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin STREAMS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohta — EUIPO:n aikaisempi käytäntö) 39

2019/C 103/52 Asia T-181/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Multifit v. EUIPO (TAKE CARE) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin TAKE CARE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) 39

2019/C 103/53 Asia T-256/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin SCHUTZ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)) 40

2019/C 103/54 Asia T-332/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Marry Me Group v. EUIPO (MARRY ME) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MARRY ME rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) 40

2019/C 103/55 Asia T-333/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Marry Me Group v. EUIPO (marry me) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin marry me rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) 41

2019/C 103/56 Asia T-427/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Geske v. EUIPO (SATISFYERMEN) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SATISFYERMEN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen 2017/1001 94 artiklan ensimmäinen virke) 42

2019/C 103/57 Asia T-149/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.1.2019 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio (Kumoamiskanne — Rahoitustuki Verkkojen Eurooppa -välineen alalla — Liikennesektori vuosina 2014 – 2020 — Vireilläolovaikutus — Tutkimatta jättäminen) 42

2019/C 103/58 Asia T-624/16 TO: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.1.2019 – L'Huillier v. Gollnisch ja parlamentti (Kolmannen osapuolen kantelu — Kolmannen osapuolen väliintulohakemuksen hylkääminen — Tutkimatta jättäminen) 43

2019/C 103/59 Asia T-687/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 21.1.2019 – Pilatus Bank v. EKP (Väliaikainen oikeussuoja — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty) 43

2019/C 103/60 Asia T-735/18: Kanne 14.12.2018 – Aquind v. ACER 44

2019/C 103/61 Asia T-741/18: Kanne 18.12.2018 – ZZ v. EKP 46

2019/C 103/62 Asia T-763/18: Kanne 30.12.2018 – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi v. komissio 47

2019/C 103/63 Asia T-13/19: Kanne 8.1.2019 – Tšekki v. komissio 48

2019/C 103/64 Asia T-25/19: Kanne 11.1.2019 – AD v. ECHA 49

2019/C 103/65 Asia T-31/19: Kanne 15.1.2019 – AF v. FRA 50

2019/C 103/66 Asia T-32/19: Kanne 17.1.2019 – Harrington Padrón v. neuvosto 50

2019/C 103/67 Asia T-38/19: Kanne 21.1.2019 – Portugali v. komissio 51

2019/C 103/68 Asia T-43/19: Kanne 24.1.2019 – WV v. EUH 52

2019/C 103/69 Asia T-47/19: Kanne 23.1.2019 – Dansk Erhverv v. komissio 53

2019/C 103/70 Asia T-48/19: Kanne 28.1.2019 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:) things) 54

2019/C 103/71 Asia T-49/19: Kanne 28.1.2019 – View v. EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS) 55

2019/C 103/72 Asia T-50/19: Kanne 28.1.2019 – Casual Dreams v. EUIPO – López Fernández (Dayaday) 55

2019/C 103/73 Asia T-51/19: Kanne 29.1.2019 – Laboratorios Ern v. EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal) 57

2019/C 103/74 Asia T-53/19: Kanne 31.1.2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO – Laboratorios Ern (apiheal) 58

2019/C 103/75 Asia T-56/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO ym. v. EUH 59

2019/C 103/76 Asia T-479/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO v. EUH 59

2019/C 103/77 Asia T-727/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PP ym. v. EUH 59

2019/C 103/78 Asia T-180/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – VJ v. EUH 60

2019/C 103/79 Asia T-494/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO v. EUH 60

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 103/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 93, 11.3.2019.

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 82, 4.3.2019.

EUVL C 72, 25.2.2019.

EUVL C 65, 18.2.2019.

EUVL C 54, 11.2.2019.

EUVL C 44, 4.2.2019.

EUVL C 35, 28.1.2019.

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

UNIONIN TUOMIOISTUIN

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS,

annettu 12 päivänä helmikuuta 2019,

virallisista vapaapäivistä ja tuomioistuimen lomakausista

(2019/C 103/02)

UNIONIN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon työjärjestyksen 24 artiklan 2, 4 ja 6 kohdan,

sekä katsoo, että kyseisen säännöksen mukaan on laadittava luettelo virallisista vapaapäivistä ja vahvistettava tuomioistuimen lomakausien ajankohdat,

ON HYVÄKSYNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Työjärjestyksen 24 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettu luettelo virallisista vapaapäivistä on seuraava:

— uudenvuodenpäivä

— toinen pääsiäispäivä

— vapunpäivä

— helatorstai

— toinen helluntaipäivä

— 23 päivä kesäkuuta

— 15 päivä elokuuta

— 1 päivä marraskuuta

— 25 päivä joulukuuta

— 26 päivä joulukuuta.

2 artikla

Vahvistetaan työjärjestyksen 24 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen lomakausien ajankohdat 1 päivän marraskuuta 2019 ja 31 päivän lokakuuta 2020 väliseksi ajaksi seuraavasti:

— joulu 2019: maanantaista 23 päivästä joulukuuta 2019 sunnuntaihin 12 päivään tammikuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien,

— pääsiäinen 2020: maanantaista 6 päivästä huhtikuuta 2020 sunnuntaihin 19 päivään huhtikuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien,

— kesä 2020: torstaista 16 päivästä heinäkuuta 2020 maanantaihin 31 päivään elokuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä helmikuuta 2019.

Kirjaaja	*Presidentti*
A. CALOT ESCOBAR	K. LENAERTS

Varapresidentin sijoittaminen viiden tuomarin jaostoon

(2019/C 103/03)

Unionin tuomioistuimen yleiskokous päätti 10.10.2018 sijoittaa varapresidentin viiden tuomarin jaostoon asioissa, joissa hän on esittelevä tuomari ja jotka unionin tuomioistuin on jakanut tällaiselle ratkaisukokoonpanolle.

Unionin tuomioistuin päätti työjärjestyksen 11 artiklan 1 kohdan nojalla sijoittaa Rosario Silva de Lapuertan ensimmäiseen jaostoon ajanjaksolle 10.10.2018–6.10.2021.

Varapresidentin ja viiden tuomarin jaostojen puheenjohtajien sijoittaminen kolmen tuomarin jaostoihin

(2019/C 103/04)

Unionin tuomioistuimen yleiskokous päätti 26. helmikuuta 2019 muun muassa sijoittaa varapresidentin ja viiden tuomarin jaostojen puheenjohtajat kolmen tuomarin jaostoihin asioissa, joissa he ovat esitteleviä tuomareita ja jotka unionin tuomioistuin on jakanut tällaiselle ratkaisukokoonpanolle.

Unionin tuomioistuin päätti työjärjestyksen 11 artiklan 1 kohdan nojalla sijoittaa Rosario Silva de Lapuertan ja Jean-Claude Bonichot'n kuudenteen jaostoon, Alexander Arabadjievin seitsemänteen jaostoon, Alexandra Prechalin kahdeksanteen jaostoon, Michail Vilarasin yhdeksänteen jaostoon ja Eugene Reganin kymmenenteen jaostoon ajanjaksolle 26.2.2019–6.10.2021.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS

27 päivänä helmikuuta 2019

tuomioistuimen lomakausista

(2019/C 103/05)

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN, joka

ottaa huomioon työjärjestyksen 41 artiklan 2 kohdan,

ON TEHNYT SEURAAVAN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan työjärjestyksen 41 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tuomioistuimen lomakausien ajankohdat 1 päivästä syyskuuta 2019 alkaen seuraavasti:

— joulu 2019: maanantaista 23 päivästä joulukuuta 2019 sunnuntaihin 12 päivään tammikuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien;

— pääsiäinen 2020: maanantaista 6 päivästä huhtikuuta 2020 sunnuntaihin 19 päivään huhtikuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien;

— kesä 2020: torstaista 16 päivästä heinäkuuta 2020 maanantaihin 31 päivään elokuuta 2020 nämä päivät mukaan lukien.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2019.

Kirjaaja	*Presidentti*
E. COULON	M. JAEGER

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 13.12.2018 – Valittajana Électricité de France (EDF) sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta

(Asia C-221/18 P) ([1])

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Valtiontuet — Euroopan komission ensimmäinen päätös — Sisämarkkinoille soveltumaton valtiontuki — Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä päätöksen kumoaminen — Unionin tuomioistuimen tekemä kumoamisen vahvistaminen — Komission toinen päätös — Sisämarkkinoille soveltumaton valtiontuki — Kumoamiskanteen hylkääminen — SEUT 266 artikla — Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen tuomion oikeusvoiman loukkaaminen — Todistusaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla — Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon komissiolla olevaa huolellisen ja puolueettoman tutkinnan velvoitetta — Perustelujen puuttuminen — Toimenpiteen luokitteleminen — Uusi tai olemassa oleva tuki)

(2019/C 103/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Électricité de France (EDF) (edustaja: M. Debroux, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: É. Gippini Fournier, B. Stromsky ja D. Recchia) ja Ranskan tasavalta

Määräysosa

1) *Valitus hylätään.*

2) *Électricité de France (EDF) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 182, 28.5.2018.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichts Berlin (Saksa) on esittänyt 4.9.2018 – Solvay Chemicals GmbH v. Saksan valtio

(Asia C-561/18)

(2019/C 103/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichts Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Solvay Chemicals GmbH

Vastaaja: Saksan valtio

Unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on 6.2.2019 antamallaan määräyksellä määrännyt seuraavaa:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista 21.6.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 ([1]) 49 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja sen liitteessä IV olevan 20 B kohdan säännökset ovat pätemättömiä siltä osin kuin niissä sisällytetään järjestelmällisesti kalsinoidun soodan tuotantolaitoksen päästöihin hiilidioksidi, joka siirretään toiseen laitokseen saostetun kalsiumkarbonaatin tuotantoa varten, riippumatta siitä, päästetäänkö tämä hiilidioksidi ilmakehään vai ei.

([1]) EUVL 2012, L 181, s. 30.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.10.2018 – EM v. TMD Friction GmbH

(Asia C-674/18)

(2019/C 103/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: EM

Vastapuoli: TMD Friction GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sallitaanko työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY ([1]) 3 artiklan 4 kohdassa se, että kun yritys luovutetaan yrityksen luovuttajan omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen, kansallisessa oikeudessa, jossa säädetään lähtökohtaisesti direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan soveltamisesta myös työntekijöiden oikeuksiin, jotka koskevat yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisia vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perheetuuksia yrityksen luovutuksen yhteydessä, asetetaan sellainen rajoitus, että luovutuksensaaja ei vastaa tulevaisuuteen kohdistuvista oikeuksista, jotka perustuvat työskentelykausiin ennen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista?

2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

   Ovatko direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet, joilla turvataan työntekijöiden intressejä, kun kyseessä ovat heidän oikeutensa tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeutensa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin silloin, kun yritys luovutetaan sen jälkeen, kun yrityksen luovuttajan omaisuutta koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY ([2]) 8 artiklan nojalla edellytettävän suojan tason mukaisia?

3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi:

   Onko direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että tarvittavat toimenpiteet, joilla turvataan työntekijöiden intressejä, kun kyseessä ovat heidän oikeutensa tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeutensa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin, toteutuvat, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että

— velvollisuus myöntää tulevaisuudessa työntekijälle, johon maksukyvyttömyystilanteessa olevan yrityksen luovuttaminen vaikuttaa, yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukainen vanhuusetuus siirtyy lähtökohtaisesti luovutuksensaajalle

— luovutuksensaaja vastaa tulevista eläkeoikeuksista siinä laajuudessa kuin ne perustuvat ajanjaksoihin, joiden kuluessa asianomainen on työskennellyt yrityksessä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen

— kansallisen lainsäädännön mukaan määritetyn maksukyvyttömyysvakuutuksesta vastaavan laitoksen ei tarvitse tässä tapauksessa ryhtyä toimiin, jotka koskisivat ennen maksukyvyttömyyden alkamista hankittua osaa tulevista eläkeoikeuksista, ja

— työntekijä voi vedota ennen maksukyvyttömyyden alkamista hankkimiensa tulevien eläkeoikeuksien osan arvoon luovuttajan maksukyvyttömyysmenettelyssä?

4) Jos kansallisessa oikeudessa säädetään direktiivin 2001/23/EY 3 ja 4 artiklan soveltamisesta yrityksen luovutuksen yhteydessä myös maksukyvyttömyysmenettelyn aikana, onko direktiivin 2001/23/EY 5 artiklan 2 kohdan a alakohta sovellettavissa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin tulevaisuuteen kohdistuviin työntekijöiden eläkeoikeuksiin, jotka ovat kyllä jo syntyneet ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista mutta jotka johtavat vasta vakuutustapahtuman yhteydessä ja siten vasta myöhemmin työntekijän oikeuteen saada etuuksia?

5) Jos toiseen tai neljänteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Kattaako jäsenvaltioiden työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan nojalla myöntämä vähimmäistason suoja myös velvoitteen taata tulevaisuuteen kohdistuvat eläkeoikeudet, jotka eivät olleet kansallisen oikeuden mukaan maksukyvyttömyysmenettelyn alkaessa vielä kertyneet lakisääteisesti ja jotka ylipäänsä kertyvät lakisääteisesti vain sillä perusteella, että työsuhde ei pääty konkurssin yhteydessä?

6) Jos viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Missä olosuhteissa voidaan katsoa, että entiselle työntekijälle koituneet, työnantajan maksukyvyttömyydestä johtuneet ammatillisen lisäeläkkeen menetykset ovat ilmeisen suhteettomia ja että jäsenvaltioilla on siten velvollisuus vähimmäissuojan takaamiseen direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan mukaisesti, vaikka työntekijä saakin vähintään puolet niistä etuuksista, jotka hänelle hänen välittömien eläkeoikeuksiensa perusteella kuuluvat?

7) Jos viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Myönnetäänkö direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan tai direktiivin 2001/23/EY 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan tarvittava – direktiivin 2008/94/EY 8 artiklaa vastaava – työntekijöiden tulevaisuuteen kohdistuvien eläkeoikeuksien suoja myös silloin, jos suoja ei perustu kansalliseen lainsäädäntöön vaan yksinomaan direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan välittömään soveltamiseen?

8) Jos seitsemänteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko myös direktiivin 2008/94/EY 8 artiklalla välitön oikeusvaikutus, joten yksittäinen työntekijä voi vedota siihen kansallisessa tuomioistuimessa, jos hän saa kyllä vähintään puolet etuuksista, jotka perustuvat hänen välittömiin eläkeoikeuksiinsa, mutta hänelle työnantajan maksukyvyttömyyden vuoksi aiheutuneita menetyksiä on tästä huolimatta pidettävä suhteettoman suurina?

9) Jos kahdeksanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko yksityisoikeudellista laitosta, jolle jäsenvaltio on – työnantajia velvoittavasti – osoittanut tehtävän toimia yrityskohtaisen lisäeläkejärjestelmän maksukyvyttömyysvakuutuksesta vastaavana laitoksena ja joka on finanssipalveluja valvovan valtion viranomaisen valvonnassa, kerää maksukyvyttömyysvakuutukseen suoritettavat maksut työnantajilta julkisoikeudellisella perusteella ja voi viranomaisten tapaan päättää pakkotäytäntöönpanon edellytyksistä hallintotoimella, pidettävä jäsenvaltion viranomaisena?

(1) EYVL 2001, L 82, s. 16.
(2) EUVL 2008, L 283, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 30.10.2018 – FL v. TMD Friction EsCo GmbH

(Asia C-675/18)

(2019/C 103/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: FL

Vastapuoli: TMD Friction EsCo GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sallitaanko työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY ([1]) 3 artiklan 4 kohdassa se, että kun yritys luovutetaan yrityksen luovuttajan omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen, kansallisessa oikeudessa, jossa säädetään lähtökohtaisesti direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan soveltamisesta myös työntekijöiden oikeuksiin, jotka koskevat yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisia vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perheetuuksia yrityksen luovutuksen yhteydessä, asetetaan sellainen rajoitus, että luovutuksensaaja ei vastaa tulevaisuuteen kohdistuvista oikeuksista, jotka perustuvat työskentelykausiin ennen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamista?

2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

   Ovatko direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet, joilla turvataan työntekijöiden intressejä, kun kyseessä ovat heidän oikeutensa tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeutensa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin silloin, kun yritys luovutetaan sen jälkeen, kun yrityksen luovuttajan omaisuutta koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY ([2]) 8 artiklan nojalla edellytettävän suojan tason mukaisia?

3) Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi:

   Onko direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että tarvittavat toimenpiteet, joilla turvataan työntekijöiden intressejä, kun kyseessä ovat heidän oikeutensa tai tulevaisuuteen kohdistuvat oikeutensa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin vanhuusetuuksiin, toteutuvat, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että

   — velvollisuus myöntää tulevaisuudessa työntekijälle, johon maksukyvyttömyystilanteessa olevan yrityksen luovuttaminen vaikuttaa, yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukainen vanhuusetuus siirtyy lähtökohtaisesti luovutuksensaajalle

   — luovutuksensaaja vastaa tulevista eläkeoikeuksista, joiden suuruus määritetään muun muassa palvelussuhteen keston ja työstä saadun palkan perusteella vakuutustapahtuman yhteydessä, siinä laajuudessa kuin ne perustuvat ajanjaksoihin, joiden kuluessa asianomainen on työskennellyt yrityksessä maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen

   — kansallisen lainsäädännön mukaan määritetyn maksukyvyttömyysvakuutuksesta vastaavan laitoksen on tässä tapauksessa ryhdyttävä toimiin, jotka koskevat ennen maksukyvyttömyyden alkamista hankittua osaa tulevista eläkeoikeuksista, siltä osin kuin niiden määrä lasketaan työntekijän maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohtana saaman palkan perusteella, ja

— luovutuksensaaja tai maksukyvyttömyysvakuutuksesta vastaava laitos eivät kumpikaan vastaa tulevien eläkeoikeuksien korotuksista, joita tehdään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen tehdyillä palkankorotuksilla mutta tätä ajankohtaa edeltävän palveluksessaoloajan osalta,

— työntekijä voi kuitenkin vedota tulevan oikeutensa rahamääräiseen eroon luovuttajan maksukyvyttömyysmenettelyssä?

4) Jos kansallisessa oikeudessa säädetään direktiivin 2001/23/EY 3 ja 4 artiklan soveltamisesta yrityksen luovutuksen yhteydessä myös maksukyvyttömyysmenettelyn aikana, onko direktiivin 2001/23/EY 5 artiklan 2 kohdan a alakohta sovellettavissa yhtiön tai saman toimialan yhtiöiden yhteisen lisäeläkejärjestelmän mukaisiin tulevaisuuteen kohdistuviin työntekijöiden eläkeoikeuksiin, jotka ovat kyllä jo syntyneet ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista mutta jotka johtavat vasta vakuutustapahtuman yhteydessä ja siten vasta myöhemmin työntekijän oikeuteen saada etuuksia?

5) Jos toiseen tai neljänteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Kattaako jäsenvaltioiden työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan nojalla myöntämä vähimmäistason suoja myös maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdan mukaisen välittömien eläkeoikeuksien osan, joka on olemassa vain sillä perusteella, että työsuhde ei pääty konkurssin yhteydessä?

6) Jos viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Missä olosuhteissa voidaan katsoa, että entiselle työntekijälle koituneet, työnantajan maksukyvyttömyydestä johtuneet ammatillisen lisäeläkkeen menetykset ovat ilmeisen suhteettomia ja että jäsenvaltioilla on siten velvollisuus direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan mukaisen vähimmäissuojan takaamiseen, vaikka entinen työntekijä saakin vähintään puolet niistä etuuksista, jotka hänelle hänen välittömien eläkeoikeuksiensa perusteella kuuluvat?

7) Jos viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Myönnetäänkö direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan tai direktiivin 2001/23/EY 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan tarvittava – direktiivin 2008/94/EY 8 artiklaa vastaava – työntekijöiden tulevaisuuteen kohdistuvien eläkeoikeuksien suoja myös silloin, jos suoja ei perustu kansalliseen lainsäädäntöön vaan yksinomaan direktiivin 2008/94/EY 8 artiklan välittömään soveltamiseen?

8) Jos seitsemänteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko myös direktiivin 2008/94/EY 8 artiklalla välitön oikeusvaikutus, joten yksittäinen työntekijä voi vedota siihen kansallisessa tuomioistuimessa, jos hän saa kyllä vähintään puolet etuuksista, jotka perustuvat hänen välittömiin eläkeoikeuksiinsa, mutta hänelle työnantajan maksukyvyttömyyden vuoksi aiheutuneita menetyksiä on tästä huolimatta pidettävä suhteettoman suurina?

9) Jos kahdeksanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko yksityisoikeudellista laitosta, jolle jäsenvaltio on – työnantajia velvoittavasti – osoittanut tehtävän toimia yrityskohtaisen lisäeläkejärjestelmän maksukyvyttömyysvakuutuksesta vastaavana laitoksena ja joka on finanssipalveluja valvovan valtion viranomaisen valvonnassa, kerää maksukyvyttömyysvakuutukseen suoritettavat maksut työnantajilta julkisoikeudellisella perusteella ja voi viranomaisten tapaan päättää pakkotäytäntöönpanon edellytyksistä hallintotoimella, pidettävä jäsenvaltion viranomaisena?

(1) EYVL 2001, L 82, s. 16.
(2) EUVL 2008, L 283, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 15.11.2018 – Vivendi SA v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Asia C-719/18)

(2019/C 103/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vivendi SA

Vastaaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Vaikka kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan vahvistaa, milloin yrityksillä on määräävä asema (minkä johdosta niille asetetaan tiettyjä velvoitteita), onko 31.7.2005 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 177, sellaisena kuin se oli voimassa riitautetun päätöksen tekopäivänä, 43 §:n 11 momentti, jonka mukaan ”silloin kun yritysten, myös määräysvallassa olevien yhtiöiden tai osakkuusyhtiöiden kautta, saamat tulot sähköisen viestinnän alalta, sellaisena kuin ala määritellään 1.8.2003 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 259 18 §:n mukaisesti, ylittävät 40 prosenttia kyseisen alan kokonaistuloista, niiden integroidusta viestintäjärjestelmästä saamat tulot eivät saa ylittää 10:tä prosenttia tämän järjestelmän tuloista”, Euroopan unionin oikeuden ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 63 artiklassa vahvistetun pääomien vapaan liikkuvuuden periaatteen vastainen, siltä osin kuin edellä todetussa rajataan – sähköisestä viestinnästä annetun koodeksin (codice delle comunicazioni elettroniche) 18 §:ään viittaamalla – kyseinen ala markkinoihin, joihin voidaan kohdistaa ennakkosääntelyä, huolimatta yleiseen kokemukseen perustuvasta tosiasiasta, jonka mukaan tietoa (jonka moniarvoisuuteen säännöksellä pyritään) välitetään kasvavissa määrin internetin, henkilökohtaisen tietokoneen ja matkapuhelimen käytön kautta, mikä voi tehdä järjenvastaiseksi, että erityisesti matkapuhelinpalvelujen vähittäismarkkinat suljetaan alan ulkopuolelle vain sen vuoksi, että ne toimivat täysin kilpailluilla markkinoilla, ja kun otetaan huomioon myös, että viestinnän sääntelyviranomainen on edellä mainitun 43 §:n 11 momentin soveltamiseksi rajannut sähköisen viestinnän alan nimenomaan nyt kyseessä olevan menettelyn yhteydessä niin, että se on ottanut huomioon vain markkinat, joiden osalta on tehty ainakin yksi analyysi sähköisestä viestinnästä annetun koodeksin voimaantulon jälkeen eli vuoden 2003 ja nykyhetken välillä, ja käyttänyt tulotietoja, jotka on saatu viimeksi eli vuonna 2015 vahvistetusta tuloksesta?

2) Ovatko sijoittautumisvapauden suojaamista ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat periaatteet, joista määrätään SEUT 49 ja 56 artiklassa, [sähköisten viestintäverkkojen ja –palveluiden yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun] direktiivin 2002/21/EY ([1]) 15 ja 16 artikla, jotka on säädetty moniarvoisuuden ja ilmaisunvapauden turvaamiseksi, ja unionin oikeuteen sisältyvä suhteellisuusperiaate esteenä sen kaltaisen yleisiä audiovisuaalisia ja radiomediapalveluja koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, josta Italiassa säädetään [31.7.2005 annetun asetuksen nro 177] 43 §:n 11 ja 14 momentissa ja jonka mukaan tuloissa, joilla on merkitystä 10 prosentin suuruista toista ylärajaa määritettäessä, otetaan huomioon myös yritykset, jotka eivät ole määräysvallassa eivätkä määräävän vaikutusvallan kohteena vaan siviilikoodeksin (codice civile) 2359 §:n (johon 43 §:n 14 momentissa viitataan) sanamuodon mukaisesti vain ”osakkuusyhtiöitä”, vaikka viimeksi mainittuihin ei voida käyttää mitään vaikutusvaltaa lähetettävien tietojen osalta?

3) Ovatko sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat periaatteet, joista määrätään SEUT 49 ja 56 artiklassa, direktiivin 2002/21/EY 15 ja 16 artikla sekä tietolähteiden moniarvoisuuden ja radio- ja televisioalan kilpailun suojaamista koskevat periaatteet, joista säädetään audiovisuaalisista mediapalveluista annetussa direktiivissä 2010/13/EU ([2]) ja direktiivissä 2002/21/EY, esteenä asetuksen nro 177/2005 kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka 43 §:n 9 ja 11 momentissa asetetaan hyvin erilaiset ylärajat (20 prosenttia ja 10 prosenttia) ”toimijoille, joiden on rekisteröidyttävä 31.7.1997 annetun lain nro 249 1 §:n 6 momentin a alakohdan 5 alakohdan mukaisesti perustettuun viestintäalan toimijoiden rekisteriin” (eli 9 momentissa tarkoitetuille toimijoille, joille viestinnän sääntelyviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen on myöntänyt voimassa olevan lainsäädännön perusteella toimiluvan tai luvan, lähetettävää mainontaa myyville mainosmyyntiyrityksille, kustannusyhtiöille jne.), ja yrityksille, jotka toimivat sähköisen viestinnän alalla, sellaisena kuin tämä on määritelty aikaisemmin (11 momentin yhteydessä)?

([1]) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL 2002, L 108, s. 33).

([2]) Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL 2010, L 95, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Monomeles Protodikeio Lasithiou (Kreikka) on esittänyt 4.12.2018 – M.V. ym. v. Paikallinen viranomainen (O.T.A.) Agios Nikolaosin kunta

(Asia C-760/18)

(2019/C 103/11)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Pääasian asianosaiset

Kantajat: M.V. ym.

Vastaaja: Paikallinen viranomainen (O.T.A.) Agios Nikolaosin kunta

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Heikentäisikö Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY ([1]) liitteenä olevan, 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen tavoitetta ja tehokasta vaikutusta sellaisten kansallisen oikeuden säännösten, jotka on annettu puitesopimuksen saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, sellainen tulkinta, joka sulkisi pois puitesopimuksen 1 lausekkeen ja 5 lausekkeen 2 kohdan määritelmästä ”perättäiset” määräaikaiset työsopimukset paikallisen viranomaisen palveluksessa olevien siivousalan työntekijöiden määräaikaisten työsopimusten automaattisen pidentämisen asianomaisen kansallisen oikeuden säännöksen, kuten lain 4099/2012 167 §:n, mukaisesti sillä perusteella, että kyseessä on jo olemassa olevan työsopimuksen pidentäminen eikä uuden määräaikaisen työsopimuksen tekeminen?

2) Sisältyykö tilanteessa, jossa paikallisen viranomaisen palveluksessa olevien siivousalan työntekijöiden työhön ottamista koskeva menettely on lailla säädetty ja pantu täytäntöön vastoin sitä, mitä esimerkiksi sellaiset perättäisten määräaikaisten työsopimusten käyttämisestä aiheutuvien väärinkäytösten ehkäisemistä koskevat toimenpiteet edellyttävät, joista säädetään kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamista puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan kanssa koskevassa toimenpiteessä, velvoitteeseen, jonka mukaan kansallisen tuomioistuimen antaman kansallisen oikeuden tulkinnan on oltava unionin oikeuden mukainen, puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla myös kansallisen oikeuden sellaisen säännöksen – kuten lain 2112/1920 8 §:n 3 momentin – soveltaminen, joka on aikaisempi mutta edelleen voimassa, vastaavana oikeudellisena toimenpiteenä, jonka perusteella sellaiset perättäiset määräaikaiset työsopimukset, joita on käytetty paikallisen viranomaisen siivousalaa koskeviin pysyviin ja jatkuviin tarpeisiin vastaamiseen, olisi mahdollista luokitella oikeudellisesti oikein toistaiseksi voimassa oleviksi?

3) Mikäli vastaus edellä esitettyyn kysymykseen on myöntävä, voisiko velvoitteelle, jonka perusteella kansallisen tuomioistuimen antaman kansallisen oikeuden tulkinnan on oltava unionin oikeuden mukainen, muodostua kohtuuton rajoitus perustuslakiin sisältyvistä säännöksistä, kuten Kreikan perustuslain 103 §:n 7 ja 8 momentista, sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina vuonna 2001, kun säännöksissä yksiselitteisesti kielletään sellaisten julkisen sektorin määräaikaisten työsopimusten muuttaminen, jotka valtio on tehnyt edellä mainittujen säännösten astuttua voimaan, toistaiseksi voimassaoleviksi sopimuksiksi, minkä johdosta kansallisen oikeuden sellaista säännöstä – kuten lain 2112/1920 8 §:n 3 momenttia -, joka on aikaisempi mutta edelleen voimassa, on mahdotonta soveltaa vastaavana oikeudellisena toimenpiteenä puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja kun tästä johtuen sellaisten perättäisten määräaikaisten työsopimusten, joita on käytetty paikallisen viranomaisen siivousalaa koskeviin pysyviin ja jatkuviin tarpeisiin vastaamiseen, tunnustaminen tuomioistuinmenettelyssä oikean oikeudellisen luokittelun mukaisesti toistaiseksi voimassaoleviksi estyy jopa silloin, kun sopimuksilla vastataan pysyviin ja jatkuviin tarpeisiin?

(1) EUVL 1999, L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Kamenz (Saksa) on esittänyt 24.12.2018 – MC v. ND

(Asia C-827/18)

(2019/C 103/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Kamenz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: MC

Vastaaja: ND

Ennakkoratkaisukysymys

Onko oikeusriidan kohteena olevan 535 euron suuruisen päävaatimuksen, joka perustuu notaarin 10.2.2016 vahvistamaan kauppasopimukseen, joka koskee Großröhrsdorfissa, joka kuuluu Amtsgericht Kamenzin (Kamenzin alioikeus) toimivaltaan, sijaitsevan omistusasunnon kauppaa, ja joka – nimenomaan kantajalle notaarin vahvistaman sopimuksen 6 kohdan mukaan 1.4.2016 siirtyneen hallinnan ja nautinnan nojalla – suoritettiin vielä 1.4.2016 vastaajan vuokralaisen kyseisestä omistusasunnosta [– –] vastaajalle maksamana vuokrana, osalta kyse Luganon yleissopimuksen (1) 22 artiklassa tarkoitetusta asiasta, joka koskee maksua, joka liittyy esineoikeuteen kiinteään omaisuuteen tai kiinteän omaisuuden vuokrasopimukseen, vai onko saksalaisen tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta johdettava jostakin muusta Luganon yleissopimuksen määräyksestä, vai [onko] vastaajan kotipaikan nojalla toimivaltaisen sveitsiläisen tuomioistuimen (Luganon yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä kyseisen sopimuksen 5 artiklan 1 alakohdan kanssa) kansainvälinen toimivalta perusteltu?

(1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 30.10.2007 tehty yleissopimus (Lugano II –yleissopimus) (EUVL 2009, L 147, s. 5).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 10.1.2019 – Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest ja Welbond armatures

(Asia C-17/19)

(2019/C 103/13)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest ja Welbond armatures

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72, ([1]) sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 ([2]) ja sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005, ([3]) 11 artiklaa ja sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ([4]) täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 19 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämän laitoksen asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/9 ja sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005, 14 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan b alakohdan nojalla antama E101-todistus tai sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 kohdan nojalla annettu A1-todistus sitoo sen jäsenvaltion, jossa työskentely tapahtuu, tuomioistuimia sovellettavan lainsäädännön määrittelyssä ei ainoastaan sosiaaliturvajärjestelmän osalta vaan myös työoikeuden osalta, silloin kuin tässä lainsäädännössä määritellään työnantajien velvollisuudet ja työntekijöiden oikeudet, siten, että kyseiset tuomioistuimet voivat kontradiktorisessa menettelyssä sivuuttaa nämä todistukset vain, jos ne tutkittuaan sellaiset tuomioistuimen määräämän tutkintamenettelyn perusteella esiin tulleet seikat, joiden perusteella on voitu todeta, että todistukset on hankittu tai niihin on vedottu vilpillisesti, ja jotka todistukset antanut laitos on jättänyt huomiotta, kohtuullisen ajan kuluessa katsovat kyseen olevan petoksesta, jonka objektiivinen tekijä muodostuu siitä, että jommassakummassa 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 ja asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009 edellä mainitussa säännöksessä säädetyt edellytykset eivät ole täyttyneet, ja subjektiivinen elementti muodostuu syytettynä olevan henkilön tarkoituksesta kiertää mainitun todistuksen antamisedellytyksiä tai sivuuttaa ne sen edun saamiseksi, joka todistukseen liittyy?

([1]) EYVL 1972, L 74, s. 1.

([2]) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 2.12.1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1).

([3]) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta 13.4.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 647/2005 (EUVL 2005, L 117, s. 1).

([4]) EUVL 2004, L 284, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Belgia) on esittänyt 11.1.2019 – Belgian valtio v. Pantochim SA, selvitystilassa

(Asia C-19/19)

(2019/C 103/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio

Vastapuoli: Pantochim SA, selvitystilassa

Ennakkoratkaisukysymykset

— Onko säännös, jonka mukaan perintäpyynnön kohteena olevaa saatavaa on käsiteltävä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion saatavina ja joka sisältyy keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 26.5.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/55/EY ([1]) 6 artiklan toiseen kohtaan, jolla on korvattu keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY ([2]) 6 artiklan 2 kohta, ymmärrettävä siten, että pyynnön esittäneen jäsenvaltion saatava rinnastetaan pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion saatavaan siten, että pyynnön esittäneen jäsenvaltion saatava saa pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion saatavan aseman?

— Onko 26.5.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/55/EY 10 artiklassa ja – ennen kodifiointia – 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY 10 artiklassa tarkoitetulla käsitteellä ”etuoikeus” ymmärrettävä tarkoitetun saatavaan liittyvää etuoikeutta, joka antaa sille etuoikeuden muihin saataviin nähden saatavien kilpailutilanteessa, vai mitä tahansa järjestelmää, jonka vaikutuksena on saatavan suosiminen maksun saamisessa saatavien kilpailutilanteessa?

  Onko verohallinnolla 27.11.2004 annetun ohjelmalain 334 §:ssä säädettyjen edellytysten mukaisesti oleva mahdollisuus toteuttaa kuittaus saatavien kilpailutilanteessa katsottava edellä mainittujen direktiivien 10 artiklassa tarkoitetuksi etuoikeudeksi?

([1]) EUVL 2008, L 150, s. 28.
([2]) EYVL 1976, L 73, s. 18. Direktiivin 2008/55/EY alaviitteessä nro 3 todetaan, että direktiivin 76/308/ETY alkuperäistä nimeä on muutettu direktiivillä 79/1071/ETY (EYVL 1979, L 331, s. 10), direktiivillä 92/12/ETY (EYVL 1992, L 76, s. 1) ja direktiivillä 2001/44/EY (EYVL 2001, L 175, s. 17).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 16.1.2019 – ZP v. Bundesagentur für Arbeit

(Asia C-29/19)

(2019/C 103/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ZP

Vastapuoli: Bundesagentur für Arbeit

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko asetuksen (EY) 883/2004 ([1]) 62 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) 883/2004 62 artiklan 2 kohdan kanssa, tulkittava siten, että työntekijän jäädessä työttömäksi asuinjäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on käytettävä etuuksien laskemisessa perusteena ”palkkatuloja”, jotka asianomainen henkilö ”on saanut” viimeisimmästä toiminnastaan palkkatyössä tämän laitoksen alueella, silloinkin kun toimivaltaisen laitoksen soveltaman työttömyysturvaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaan näitä palkkatuloja ei voida ottaa huomioon viitekauden riittämättömän keston vuoksi ja etuudet määritetään sen sijaan laskennallisesti?

2) Onko asetuksen (EY) 883/2004 62 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) 883/2004 62 artiklan 2 kohdan kanssa, tulkittava siten, että työntekijän jäädessä työttömäksi asuinjäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on käytettävä etuuksien laskemisessa perusteena ”palkkatuloja”, jotka asianomainen henkilö ”on saanut” viimeisimmästä toiminnastaan palkkatyössä tämän laitoksen alueella, silloinkin kun toimivaltaisen laitoksen soveltaman kansallisen lainsäädännön mukaan näitä palkkatuloja ei voida sisällyttää viitekauteen etuuksien laskemiseksi, koska palkanlaskentaa ei ole tehty oikea-aikaisesti, ja etuudet määritetään sen sijaan laskennallisesti?

([1]) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 10.1.2019 – Diskrimineringsombudsmannen v. Braathens Regional Aviation AB

(Asia C-30/19)

(2019/C 103/16)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Diskrimineringsombudsmannen

Vastapuoli: Braathens Regional Aviation AB

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltion asiassa, joka koskee direktiivissä 2000/43/EY ([1]) säädetyn kiellon rikkomista ja jossa syrjinnän kohteeksi joutunut henkilö vaatii korvausta syrjinnästä, tämän henkilön vaatimuksesta aina tutkittava, onko syrjintää tapahtunut – ja tarvittaessa todettava, että syrjintää on tapahtunut – riippumatta siitä, onko syrjinnästä syytetty henkilö myöntänyt syrjinnän tapahtuneen, jotta 15 artiklassa säädetyn vaatimuksen tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista voidaan katsoa täyttyvän?

([1]) Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/43/EY (EYVL 2000, L 180, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège on esittänyt 21.1.2019 – BU v. Belgian valtio

(Asia C-35/19)

(2019/C 103/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: BU

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko CIR/92:n 38 §:n 1 momentin 4 kohta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen (työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaate) ja 56 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen (palvelujen tarjoamisen vapauden periaate) vastainen, koska sen mukaisesti vammaisavustukset ovat Belgian lainsäädännön nojalla verottomia vain, jos niiden maksajana on Belgian valtionkassa eli Belgian valtio, jolloin Belgiassa asuvia veronmaksajia kohdellaan eri tavalla sen mukaan, saavatko he Belgian valtion oman lainsäädäntönsä mukaisesti maksamia vammaisavustuksia, jotka ovat verottomia, vai jonkin toisen Euroopan unionin jäsenvaltion maksamia avustuksia, jotka on tarkoitettu korvaamaan vammasta aiheutuva ansionmenetys ja jotka eivät ole verottomia?

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 25.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-316/14, PKK v. neuvosto, 15.11.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: B. Driessen ja S. Van Overmeire)

Muut osapuolet: Kurdistan Workers' Party (PKK), Euroopan komissio sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

— unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava.

— valituksen kohteena olevien seikkojen osalta on annettava lopullinen ratkaisu ja hylättävä PKK:n kanne

— PKK on velvoitettava korvaamaan neuvostolle tästä asiasta ja asiasta T-316/14 aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomiossa seuraavat virheet:

— ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin piti riidanalaisia päätöksiä virheellisesti pelkästään 1 artiklan 6 kohdassa ([1]) tarkoitettuina päätöksinä

— toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, etteivät Yhdysvaltojen tekemät päätökset voi olla perusteena alustavalle luetteloimiselle

— kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei neuvosto ollut selittänyt, miksi se piti Yhdysvaltojen tekemiä päätöksiä ja Yhdistyneen kuningaskunnan sisäministerin määräystä yhteisen kannan 931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina toimivaltaisen viranomaisen päätöksinä

— neljäs valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti unionin tuomioistuimen asiassa LTTE ([2]) antaman tuomion 55 kohtaa nyt käsiteltävään asiaan

— viides valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti unionin tuomioistuimen asiassa LTTE antaman tuomion 71 kohtaa nyt käsiteltävään asiaan

— kuudes valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin sovelsi yhteisen kannan 931 1 artiklan 4 kohtaa ja tuomion LTTE 55 kohtaa virheellisesti

— seitsemäs kanneperuste: unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei neuvosto voinut vastata PKK:n kirjeeseen 27.3.2015 päivätyssä omassa kirjeessään.

([1]) Erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston yhteinen kanta (EYVL 2001, L 344, s. 93).
([2]) Tuomio asiassa C-599/14 P, neuvosto v. LTTE, EU:C:2017:583.

Valitus, jonka Credito Fondiario SpA on tehnyt 29.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-661/16, Credito Fondiario v. SRB, 19.11.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Credito Fondiario SpA (edustajat: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani ja A. Neri, avvocati)

Muu osapuoli: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Väliintulijat: Italian tasavalta, Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valituksenalainen määräys on kumottava ja asia palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen.

— SRB on velvoitettava korvaamaan valituksesta ja oikeudenkäynnistä asiassa T-661/16 aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

— Toissijaisesti on kumottava valituksenalainen määräys siltä osin kuin siinä velvoitetaan Credito Fondiario korvaamaan SRB:n oikeudenkäyntikulut ja määrättävä ensimmäisessä oikeusasteessa käydyn oikeudenkäynnin kuluista kohtuuden mukaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalainen määräys sisältää useita virheitä, jotka ilmenevät oikeudellisina ja menettelyllisinä virheinä.

I. *Tosiseikkojen virheellinen oikeudellinen luonnehdinta. Perustelujen puutteellisuus*

Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti luokitellut asian tosiseikat sellaisen oikeuskäytännön perusteella, jonka mukaan silloin, kun julkaisua tai tiedoksiantoa ei ole tapahtunut, kanteen nostamisen määräaika alkaa kulua ajankohdasta, jolloin asianomainen on saanut täsmällisen tiedon toimen sisällöstä ja perusteluista, edellyttäen, että asianomainen on pyytänyt tekstiä kokonaisuudessaan kohtuullisessa ajassa.

Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että valittaja on saanut tiedon SRB:n kahdesta päätöksestä Banca d'Italian 3.5. ja 27.5.2016 päivätyistä tiedonannoista. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi virheellisesti katsonut, että valittaja ei ole toiminut kohtuullisessa ajassa hankkiakseen SRB:n kaksi päätöstä. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole riittävällä tavalla ottanut huomioon oikeudellisen epävarmuuden kontekstia. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti todennut, että kanne oli myöhässä, tämän asian erityisten olosuhteiden valossa.

II. *Kohtuullista aikaa koskevan oikeuskäytännön virheellinen tulkinta ja soveltaminen*

Unionin yleisen tuomioistuimen arvio siitä, että kanne on myöhässä, on virheellinen myös sen vuoksi, että se on tulkinnut virheellisesti (ja tämän vuoksi myös tässä tapauksessa soveltanut virheellisesti) oikeuskäytäntöä, joka koskee sen ajanjakson kohtuullista kestoa, jonka kuluessa asianomaisen on toimittava päätöksen, jonka se haluaa riitauttaa, hankkimiseksi.

III. *Valittajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen – Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklan rikkominen ja virheellinen soveltaminen*

Vaikka unionin yleinen tuomioistuin toteutti useita asian selvittämistoimia ja prosessinjohtotoimia, se ei kehottanut asianosaisia esittämään huomautuksia siitä, oliko kanne nostettu ajoissa. Unionin yleinen tuomioistuin käsitteli myöhästymistä ensimmäistä kertaa määräyksessä ja nojautui tähän kanteen hylätessään ilman että se olisi antanut asianosaisille ja etenkin valittajalle tilaisuuden esittää näkemyksensä ja keskustella tästä seikasta.

Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi antanut määräyksen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklan nojalla, vaikka eri syistä on selvää, että määräyksen perustana oleva tutkimatta jättämisen peruste ei ollut ilmeinen.

Unionin yleinen tuomioistuin on siis loukannut valittajan puolustautumisoikeuksia.

IV *SEUT 277 artiklan mukaisesti esitetyn vaatimuksen tutkimatta jättämistä koskeva arviointivirhe*

Se, että unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta, merkitsee automaattisesti sitä, että määräys on lainvastainen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin jätti siinä tutkimatta valittajan vaatimuksen, joka koski asetuksen N:o 2015/63 ([1]) lainvastaiseksi toteamista. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin katsoi, että toinen vaatimus oli väistämättä liitännäinen pääasialliseen kumoamista koskevaan vaatimukseen nähden, ja että näin ollen kumoamiskanteen tutkimatta jättämisen ilmeisyys määrittää automaattisesti sen, että asetuksen N:o 2015/63 lainvastaiseksi toteamista koskeva vaatimus on jätettävä tutkimatta.

V *Oikeudenkäyntikuluista määräämistä koskeva arviointivirhe. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 135 artiklan rikkominen ja virheellinen soveltaminen*

Valittaja riitauttaa toissijaisesti määräyksen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin velvoitti sen korvaamaan SRB:n oikeudenkäyntikulut.

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kohtuuden perusteella soveltaa työjärjestyksen 135 artiklaa ja tasata oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 135 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuin tavoin tai tarvittaessa velvoittaa SRB:n korvaamaan vähintään osan valittajan oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuin tavoin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 12.12.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X v. Staatssecretaris van Financiën, sekä muina osapuolina Nederlandse Orde van Belastingadviseurs ja Loyens Loeff NV

(Asia C-157/17) ([1])

(2019/C 103/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 168, 29.5.2017.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta

(Asia C-76/18) ([1])

(2019/C 103/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta

(Asia C-77/18) ([1])

(2019/C 103/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta, jota tukee Ranskan tasavalta

(Asia C-79/18) ([1])

(2019/C 103/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 11.12.2018 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta, jota tukevat Belgian kuningaskunta ja Ranskan tasavalta

(Asia C-206/18) ([1])

(2019/C 103/24)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 182, 28.5.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-487/18) ([1])

(2019/C 103/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 328, 17.9.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.12.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt la High Court – Irlanti) – Minister for Justice and Equality v. ND

(Asia C-685/18) ([1])

(2019/C 103/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 16, 14.1.2019.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.2.2019 – Mema v. CPVO

(Asia T-177/16) ([1])

(Kasvinjalostajanoikeudet — Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämisestä kasvilajikkeelle Braeburn 78 (11078) — Toisen tutkintaviraston nimittäminen — Valituslautakunnan suorittaman tutkinnan laajuus — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 103/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mema GmbH LG (Terlan, Italia) (edustajat: asianajajat B. Breitinger ja S. Kirschstein-Freund)

Vastaaja: Yhteisön kasvilajikevirasto (CPVO) (asiamiehet: M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti ja U. Braun-Mlodecka, avustajinaan asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne CPVO:n valituslautakunnan 15.12.2015 tekemästä päätöksestä (asia A 001/2015), joka koskee hakemusta yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi kasvilajikkeelle Braeburn 78.

Tuomiolauselma

1) *Yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) valituslautakunnan 15.12.2015 tekemä päätös (asia A 001/2015), joka koskee hakemusta yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämiseksi kasvilajikkeelle Braeburn 78, kumotaan.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *CPVO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Arango Jaramillo ym. v. EIP

(Asia T-487/16) ([1])

(Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Eläkkeet — Vuoden 2008 uudistus — Eläketurvamaksujen nostaminen — Myöhemmät palkkalaskelmat — Henkilölle vastaisen toimen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 103/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxemburg, Luxemburg) ja 33 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä (edustajat: asianajajat B. Cortese, C. Cortese ja F. Spitaleri)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: aluksi C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams ja G. Nuvoli, sitten T. Gilliams, G. Faedo ja J. Klein, avustajanaan P.-E. Partsch)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä EIP:n sellaisten "päätösten" kumoamisesta, jotka sisältyvät kantajien vuoden 2011 helmikuuta koskeviin palkkakuitteihin ja joilla korotetaan kantajien eläkemaksuja yhdeksästä prosentista 10 prosenttiin, ja toisaalta EIP:n velvoittamisesta suorittamaan kantajille korvauksena symbolinen yksi euro heille väitetysti aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä

Tuomiolauselma

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Oscar Orlando Arango Jaramillo ja 33 muuta kantajaa, joiden nimet luetellaan tuomion liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan EIP:n oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 211, 16.7.2011 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-58/11, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – RK v. neuvosto

(Asia T-11/17) (1)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen 42 c artikla — Virkavapaalle asettaminen yksikön edun vuoksi — Yhdenvertainen kohtelu — Ikään perustuvan syrjinnän kielto — Ilmeinen arviointivirhe — Oikeus tulla kuulluksi — Huolenpitovelvollisuus — Vastuu)

(2019/C 103/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: RK (edustajat: aluksi asianajajat L. Levi ja A. Tymen, sitten L. Levi)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja R. Meyer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Troupiotis ja J. A. Steele)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan yhtäältä kumoamaan kantajan asettamisesta virkavapaalle yksikön edun vuoksi Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 42 c artiklan perusteella tehty neuvoston päiväämätön päätös, ja tarvittaessa kumoamaan 27.9.2016 tehty päätös, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus, ja toisaalta korvaamaan kantajalle aiheutuneeksi väitetty vahinko.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *RK vastaa 80 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan.*

3) *Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan 20 prosenttia RK:n oikeudenkäyntikuluista.*

4) *Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2019 – Proximus v. neuvosto

(Asia T-117/17) ([1])

(Julkiset palveluhankinnat — Neuvottelumenettely — Taloudellisesti edullisin tarjous — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Hankintaviranomaisen harkintavalta — Arviointimenetelmän laillisuus — Moitteettoman varainhoidon periaate)

(2019/C 103/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Proximus SA/NV (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja B. Schutyser)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. Jaume ja S. Cholakova, avustajinaan asianajajat P. de Bandt, P. Teerlinck ja M. Gherghinaru)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus neuvoston 23.12.2016 tekemän päätöksen, jolla valittiin toinen tarjoaja kyberturvallisuuspalveluja [luottamuksellinen] koskevan puitesopimuksen sopimuspuoleksi, kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Proximus SA/NV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.*

([1]) EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.1.2019 – EKETA v. komissio

(Asia T-166/17) ([1])

(Välityslauseke — Kuudennen puiteohjelman yhteydessä tehty Sensation-sopimus — Tukikelpoiset kustannukset — Vastaajan lähettämä veloitusilmoitus ennakkoon maksettujen summien takaisinperimiseksi — Työaikaluettelojen paikkansapitävyys — Eturistiriita)

(2019/C 103/31)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi A Katsimerou, O. Verheecke ja J. Estrada de Solà, sitten A. Katsimerou, A. Kyratsou ja O. Verheecke)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että yhtäältä velka, joka käy ilmi 29.11.2016 päivätystä komission veloitusilmoituksesta nro 3241615291, jonka mukaan kantajan on maksettava komissiolle takaisin 197 799,52 euroa, jotka se on saanut tukena Sensation -projektisuunnitelmaa varten, on 179 101,34 euron osalta perusteeton ja että toisaalta riidanalainen summa vastaa tukikelpoisia kustannuksia, joita kantajan ei tarvitse maksaa takaisin.

Tuomiolauselma

1) *Euroopan komissio velvoitetaan maksamaan Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxisille (EKETA) ensinnäkin 19 522,57 euroa, jotka vastaavat tukikelpoisia henkilöstökustannuksia, korotettuna niihin liittyvillä välillisillä kustannuksilla ja 3,5 prosentin suuruisella viivästyskorolla 12.5.2017 alkaen siihen asti, kunnes maksu on suoritettu kokonaisuudessaan, toiseksi 3,5 prosentin suuruista viivästyskorkoa 2 950 euron suuruiselle määrälle 12.5.2017–28.11.2017 väliseltä ajanjaksolta, ja kolmanneksi 3,5 prosentin suuruista viivästyskorkoa 8 988,21 euron suuruiselle määrälle 12.5.2017 alkaen tämän maksun suorituspäivään eli 2.10.2017 asti.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *EKETA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yhdeksän kymmenesosaa komission oikeudenkäyntikuluista, ja komissio vastaa kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.*

(1) EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.1.2019 – EKETA v. komissio

(Asia T-198/17) (1)

(Välityslauseke — Seitsemännen puiteohjelman yhteydessä tehty Actibio-sopimus — Tukikelpoiset kustannukset — Vastaajan lähettämä veloitusilmoitus ennakkoon maksettujen summien takaisinperimiseksi — Työaikaluettelojen paikkansapitävyys — Eturistiriita)

(2019/C 103/32)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Katsimerou, A. Kyratsou ja O. Verheecke)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklaan perustuva vaatimus siitä, että yhtäältä velka, joka käy ilmi 29.11.2016 päivätystä komission veloitusilmoituksesta 3241615335, jonka mukaan kantajan on maksettava komissiolle takaisin 38 241 euroa, jotka se on saanut tukena Actibio -projektisuunnitelmaa varten, on 9 353,56 euron osalta perusteeton, ja että toisaalta tämä summa vastaa tukikelpoisia kustannuksia, joita kantajan ei tarvitse maksaa takaisin.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 151, 15.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Pear Technologies v. EUIPO – Apple (PEAR)

(Asia T-215/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin PEAR rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Omenaa esittävä aikaisempi EU-kuviomerkki — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta))

(2019/C 103/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pear Technologies Ltd (Macao) (edustajat: solicitor J. Coldham ja E. Himsworth, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Fischer ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor J. Olsen, solicitor P. Andreottola ja barrister G. Tritton)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 860/2016-5), joka koskee osapuolten Apple ja Pear Technologies välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 18.1.2017 tekemä päätös (asia R 860/2016-5) kumotaan.*

2) *EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Pear Technologies Ltd:n oikeudenkäyntikuluista.*

3) *Apple Inc. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Pear Technologies Ltd:n oikeudenkäyntikuluista.*

([1]) EUVL C 168, 29.5.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Swemac Innovation v. EUIPO – SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)

(Asia T-287/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki SWEMAC — Aiempi kansallinen toiminimi tai kaupallinen nimi SWEMAC Medical Appliances AB — Suhteellinen hylkäysperuste — Käytön sallimisesta johtuva oikeudenmenetys — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 54 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 61 artiklan 2 kohta) — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohta) — Unionin yleiselle tuomioistuimelle ensimmäistä kertaa esitetyt todisteet)

(2019/C 103/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Swemac Innovation AB (Linköping, Ruotsi) (edustaja: asianajaja G. Nygren)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Ruotsi) (edustaja: asianajaja P. Jonsell)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 24.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 3000/2014-5), joka koskee Swemac Innovationin ja SWEMAC Medical Appliancesin välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Swemac Innovation AB velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien SWEMAC Medical Appliances AB:lle Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kulut.*

([1]) EUVL C 213, 3.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Stavytskyi v. komissio

(Asia T-290/17) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joita varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee — Kantajan nimen pysyttäminen luettelossa — Perusteluvelvollisuus — Lainvastaisuusväite — Suhteellisuusperiaate — Oikeusperusta — Ilmeinen arviointivirhe — Ne bis in idem -periaate)

(2019/C 103/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Edward Stavytskyi (Bryssel, Belgia) (edustajat: solicitor J. Grayston sekä asianajajat P. Gjørtler, G. Pandey ja D. Rovetta

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja J.-P. Hix)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Paasivirta ja L. Baumgart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/381 (EUVL 2017, L 58, s. 34) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/374 (EUVL 2017, L 58, s. 1) siltä osin kuin kantajan nimi on pysytetty luettelossa henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin näitä rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan

Tuomiolauselma

1) *Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/381 ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 3.3.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/374 kumotaan siltä osin kuin Edward Stavytskyin nimi on pysytetty luettelossa henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin näitä rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan.*

2) *Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Stavytskyin oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.1.2019 – The GB Foods v. EUIPO – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Asia T-336/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki YATEKOMO — Kansallinen kuviomerkki yatecomeré — Notorisen seikan paikkansapitävyyden tueksi esitettyjen uusien todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 60 artiklan 1 kohdan a alakohta))

(2019/C 103/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Espanja) (edustajat: asianajajat M. C. Buganza González ja E. Torner Lasalle)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Espanja) (edustajat: asianajajat J. C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina ja L. Montoya Terán)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.3.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1506/2016-5), joka koskee osapuolten Yatecomeré ja The GB Foods välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *The GB Foods, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 318, 25.9.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – TN v. ENISA

(Asia T-461/17) ([1])

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus — Yksikönpäällikön virka — Varallaololuetteloon kirjaaminen — Palvelukseen ottamista koskevan tarjouksen hyväksyminen — Palvelukseen ottamista koskevan tarjouksen peruuttaminen — Palvelukseen ottamista koskevat edellytykset — Hyvää mainetta koskevat vaatimukset — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 12 artikla — Ilmeinen arviointivirhe — Henkilötietojen käsittely — Oikeus tulla kuulluksi — Vastuu)

(2019/C 103/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: TN (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA) (asiamies: A. Ryan, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä sellaisen 25.11.2016 tehdyn päätöksen kumoamisesta, jolla ENISA on peruuttanut kantajalle tehdyn tarjouksen hänen nimittämisestään hallintopalveluiden yksikön päällikön virkaan, ja sellaisen 20.4.2017 tehdyn päätöksen kumoamisesta, jolla kantajan valitus on hylätty, ja toisaalta ENISA:n velvoittamisesta korvaamaan aineeton ja aineellinen vahinko, joka kantajalle väitetään aiheutuneen muun muassa kyseisen tarjouksen lainvastaisesta peruuttamisesta

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *TN velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Duym v. neuvosto

(Asia T-549/17) ([1])

(Henkilöstö — Virkamiehet — Yksikönpäällikön virkaan nimittämistä koskeva menettely — Kilpailuilmoitus — Hakemuksen hylkääminen — Toisen hakijan nimittäminen virkaan — Perusteluvelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Yksikön etu — Ilmeinen arviointivirhe — Syrjimättömyyden periaate)

(2019/C 103/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Frederik Duym (Oostende, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja R. Meyer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus neuvoa-antavan valintakomitean sellaisen päätöksen kumoamisesta, joka on annettu kantajalle tiedoksi 7.10.2016 päivätyllä sähköpostilla ja jossa hylätään kantajan hakemus neuvoston käännöspalvelun hollanninkielen yksikön päällikön valintamenettelyssä, ja neuvoston nimittävän viranomaisen 20.12.2016 tekemän sellaisen päätöksen kumoamisesta, jolla A. on nimitetty mainittuun virkaan

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Frederik Duym vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Abdulkarim v. neuvosto

(Asia T-559/17) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Arviointivirhe — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)

(2019/C 103/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Arabiemiirikunnat) (edustajat: asianajajat J.-P. Buyle ja L. Cloquet)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi M. Veiga ja I. Pouli, sitten I. Pouli ja V. Piessevaux)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 29.5.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/917 (EUVL 2017, L 139, s. 62), Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 29.5.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/907 (EUVL 2017, L 139, s. 15), Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 28.5.2018 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2018/778 (EUVL 2018, L 131, s. 16) ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 28.5.2018 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/774 (EUVL 2018, L 131, s. 1) kumoamiseksi siltä osin kuin ne koskevat kantajaa.

Tuomiolauselma

1) *Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 29.5.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/917, Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 28.5.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/778 ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 442/2011 kumoamisesta annettu asetus (EU) N:o 36/2012, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 29.5.2017 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/907 ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 28.5.2018 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/774, kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Mouhamad Wael Abdulkarimia.*

2) *Päätöksen 2017/917 ja 2018/778 vaikutukset Mouhamad Wael Abdulkarimin osalta pidetään voimassa määräajan, jonka kuluessa valitus tästä tuomiosta on tehtävä, päättymiseen saakka tai – jos valitus tehdään tässä määräajassa – valituksen hylkäämiseen saakka.*

3) *Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Mouhamad Wael Abdulkarimin oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Karp v. parlamentti

(Asia T-580/17) (1)

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Palkkaluokan määrittäminen — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta — Ennenaikainen valitus — Oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn virheellisyys — Tutkimatta jättäminen — Oikeussuojakeinojen erillisyys — Äitiyslomalla olevan avustavia tehtäviä hoitavan sopimussuhteisen toimihenkilön sopimuksen uusimatta jättäminen — Perusteluvelvollisuus — Peräkkäiset määräaikaiset työsopimukset — Oikeuden väärinkäyttö — Oikeus tulla kuulluksi — Vastuu)

(2019/C 103/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kevin Karp (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat N. Lambers ja R. Ben Ammar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: Í. Ní Riagáin Düro ja M. Windisch)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä parlamentin sellaisen päätöksen kumoamisesta, jossa kantajan palkkaluokaksi määritetään 12.5.2016 tehdyssä ja 11.11.2016 päättyneessä sopimussuhteista toimihenkilöä koskevassa sopimuksessa virkaryhmän II palkkaluokan 4 taso 1, ja toisaalta sellaisten aineettomien ja aineellisten vahinkojen korvaamisesta, joita kantajalle väitetään aiheutuneen kyseisestä palkkaluokan määrittämisestä ja hänen sopimuksensa uusimatta jättämisestä

Tuomiolauseelma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kevin Karp velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 412, 4.12.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Thun v. EUIPO (Kala)

(Asia T-604/17) (1)

(Yhteisömalli — Rekisteröity yhteisömalli — Rekisteröinnin uudistamista koskevan hakemuksen puuttuminen — Mallin poistaminen rekisteristä rekisteröinnin voimassaolon päätyttyä — Menetetyn määräajan palauttamista koskeva hakemus — Kumulatiiviset edellytykset — Huolellisuusvelvollisuus — Toimivallan siirtäminen — Oikeuksien menettäminen)

(2019/C 103/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Thun SpA (Bolzano, Italia) (edustaja: asianajaja B. Giordano)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 9.6.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1680/2016-3), joka koskee menetetyn määräajan palauttamista koskevaa hakemusta.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Thun SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 369, 30.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Sumol + Compal Marcas v. EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)

(Asia T-656/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Dr. Jacob's essentials rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki COMPAL ESSENCIAL — Aiemmat kansalliset ja kansainväliset kuviomerkit FRUTA essencial ja Compal FRUTA essencial — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2019/C 103/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugali) (edustaja: asianajaja A. De Sampaio)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Söder ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 11.7.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2067/2016-5), joka koskee Sumol + Compal Marcasin ja Jacobin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 11.7.2017 tekemä päätös (asia R 2067/2016-5) kumotaan.*

2) *EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Sumol + Compal Marcas, SA:n oikeudenkäyntikulut.*

3) *Ludwig Manfred Jacob vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 402, 27.11.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Alkarim for Trade and Industry v. neuvosto

(Asia T-667/17) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Arviointivirhe — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)

(2019/C 103/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syyria) (edustajat: asianajajat J.-P. Buyle ja L. Cloquet)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja A. Limonet)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP täytäntöönpanosta 10.7.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (YUTP) 2017/1245 (EUVL 2017, L 178, s. 13), Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 10.7.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1421 (EUVL 2017, L 178, s. 1), Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 28.5.2018 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2018/778 (EUVL 2018, L 131, s. 16) ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 28.5.2018 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/774 (EUVL 2018, L 131, s. 1) kumoamiseksi siltä osin kuin ne koskevat kantajaa.

Tuomiolauselma

1) *Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP täytäntöönpanosta 10.7.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös (YUTP) 2017/1245, Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP muuttamisesta 28.5.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/778 ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 442/2011 kumoamisesta annettu asetus (EU) N:o 36/2012, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 10.7.2017 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2017/1241 ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 28.5.2018 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/774, kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Alkarim for Trade and Industry LLC:ta.*

2) *Täytäntöönpanopäätöksen 2017/1245 ja päätöksen 2018/778 vaikutukset Alkarim for Trade and Industryn osalta pidetään voimassa määräajan, jonka kuluessa valitus tästä tuomiosta on tehtävä, päättymiseen saakka tai – jos valitus tehdään tässä määräajassa – valituksen hylkäämiseen saakka.*

3) *Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Alkarim for Trade and Industryn oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 437, 18.12.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Di-Ka (Lamppu)

(Asia T-766/17) (1)

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää valaisinta — Mitättömyysperuste — Aiempi malli — Yksilöllinen luonne — Asiantunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapauden aste — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla)

(2019/C 103/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Lauf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Söder)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-H. Hoffmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 26.9.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 738/2016-3), joka koskee Eglo Leuchtenin ja Di-Ka Vertriebsin välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Eglo Leuchten GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 22, 22.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – Eglo Leuchten v. EUIPO – Briloner Leuchten (Lamppu)

(Asia T-767/17) (1)

(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää valaisinta — Mitättömyysperuste — Aiempi malli — Yksilöllinen luonne — Asiantunteva käyttäjä — Mallin luoneen vapauden aste — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla)

(2019/C 103/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Lauf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Söder)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, aiemmin Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Saksa) (edustaja: asianajaja M.-H. Hoffmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 26.9.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 746/2016-3), joka koskee Eglo Leuchtenin ja Briloner Leuchtenin välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Eglo Leuchten GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 22, 22.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Ilhan v. EUIPO – Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)

(Asia T-785/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — Aikaisempi sanamerkki SAM — Suhteellinen hylkäysperuste — Käytön sallimisesta johtuva oikeudenmenetys — Unionin yleiselle tuomioistuimelle ensimmäistä kertaa esitetyt todisteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 54 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 61 artiklan 2 kohta) — Sekaannusvaara — Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2019/C 103/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ercan Ilhan (Istanbul, Turkki) (edustaja: asianajaja S. Can)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: H. O'Neill ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Time Gate GmbH (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Kunz Hallstein)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.9.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 974/2016-5), joka koskee osapuolten Time Gate ja Ercan Ilhan välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Ercan Ilhan velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 32, 29.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.2.2019 – TecAlliance v. EUIPO – Siemens (TecDocPower)

(Asia T-789/17) ([1])

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin TecDocPower rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat sana- ja kuviomerkit TECDOC ja TecDoc — Suhteellinen hylkäysperuste — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Aiempien tavaramerkkien tosiasiallinen käyttö — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 47 artiklan 2 ja 3 kohta))

(2019/C 103/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TecAlliance GmbH (Ismaning, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Engemann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Siemens AG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.9.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2433/2016-1), joka koskee TecAlliancen ja Siemensin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *TecAlliance GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 42, 5.2.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Brown Street Holdings v. EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE)

(Asia T-800/17) (1)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Sanamerkki FIGHT LIFE — Aiempi EU-sanamerkki FIGHT FOR LIFE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))

(2019/C 103/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Uusi-Seelanti) (edustajat: aluksi asianajajat C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton Chen ja A. Bender, sitten M. Kleespies ja A. Bender)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Walicka ja M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Enesan AG (Zürich, Sveitsi)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.9.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 36/2017-2), joka koskee osapuolten Brown Street Holdings ja Enesan välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 26.9.2017 tekemä päätös (asia 36/2017-2) kumotaan siltä osin kuin siinä on hylätty väite, joka on tehty hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin rekisteröintihakemuksesta, joka oli tehty tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten.*

2) *EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Brown Street Holdings Ltd:n oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 42, 5.2.2018

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Bekat v. EUIPO – Borbet (ARBET)

(Asia T-79/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ARBET rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen sanamerkki BORBET — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 103/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Kohl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Eberl, D. Hanf ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Borbet GmbH (Hallenberg, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Krenzel)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1117/2017-4), joka koskee osapuolten Borbet ja Bekat välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Arif Oliver Bekat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 134, 16.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 5.2.2019 – Gruppo Armonie v. EUIPO (ARMONIE)

(Asia T-88/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin ARMONIE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 103/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italia) (edustaja: asianajaja G. Medri)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2063/2017-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin ARMONIE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Gruppo Armonie SpA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 134, 16.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – DeepMind Technologies v. EUIPO (STREAMS)

(Asia T-97/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin STREAMS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohta — EUIPO:n aikaisempi käytäntö)

(2019/C 103/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: DeepMind Technologies Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: barrister T. St Quintin, solicitor K. Gilbert ja solicitor G. Lodge)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: aluksi V. Ruzek ja D. Walicka, sitten V. Ruzek ja H. O'Neill)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 27.11.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 35/2017-1), joka koskee hakemusta sanamerkin STREAMS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *DeepMind Technologies Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 134, 16.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.1.2019 – Multifit v. EUIPO (TAKE CARE)

(Asia T-181/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin TAKE CARE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 103/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Weber ja L. Thiel)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Eberl ja M. Fischer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 4.1.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 845/2017-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin TAKE CARE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Multifit Tiernahrungs GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.1.2019 – Arezzo Indústria e Comércio v. EUIPO (SCHUTZ)

(Asia T-256/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin SCHUTZ rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta))

(2019/C 103/53)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brasilia) (edustajat: asianajajat A. Sebastião ja J. M. Pimenta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 12.2.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 661/2017-4), joka koskee sanamerkin SCHUTZ rekisteröimistä EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Arezzo Indústria e Comércio, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 231, 2.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Marry Me Group v. EUIPO (MARRY ME)

(Asia T-332/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MARRY ME rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2019/C 103/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Marry Me Group AG (Zug, Sveitsi) (edustaja: asianajaja G. Theado)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Schäfer ja D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.3.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 806/2017-5), joka koskee hakemusta sanamerkin MARRY ME rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Marry Me Group AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 6.2.2019 – Marry Me Group v. EUIPO (marry me)

(Asia T-333/18) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin marry me rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2019/C 103/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Marry Me Group AG (Zug, Sveitsi) (edustaja: asianajaja G. Theado)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Schäfer ja D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.3.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 807/2017-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin marry me rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Marry Me Group AG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 31.1.2019 – Geske v. EUIPO (SATISFYERMEN)

(Asia T-427/18) ([1])

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin SATISFYERMEN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen 2017/1001 94 artiklan ensimmäinen virke)

(2019/C 103/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: André Geske (Lübbecke, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Albrecht)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Sesma Merino ja S. Hanne)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 10.5.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 2603/2017-1), joka koskee hakemusta kuviomerkin SATISFYERMEN rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *André Geske velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 301, 27.8.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.1.2019 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio

(Asia T-149/16) ([1])

(Kumoamiskanne — Rahoitustuki Verkkojen Eurooppa -välineen alalla — Liikennesektori vuosina 2014 – 2020 — Vireilläolovaikutus — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 103/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: aluksi asianajaja P. Glazener, sitten asianajajat Y. de Vries ja D. Coumans ja lopuksi Y. de Vries ja asianajaja J. de Kok)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja J. Samnadda)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus 31.7.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2015) 5274 final, jolla vahvistetaan luettelo ehdotuksista, jotka on valittu saamaan EU:n rahoitustukea Verkkojen Eurooppa -välineen liikennesektorilla sellaisen ehdotusten tekemistä koskevan pyynnön tuloksena, jota koskeva menettely käynnistettiin 11.9.2014 osana monivuotista toimintaohjelmaa, kumoamiseksi.

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.1.2019 – L'Huillier v. Gollnisch ja parlamentti

(Asia T-624/16 TO) (1)

(Kolmannen osapuolen kantelu — Kolmannen osapuolen väliintulohakemuksen hylkääminen — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 103/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kolmas osapuoli: Guillaume L'Huillier (Etterbeek, Belgia) (edustaja: asianajaja A. Varaut)

Pääasian kantaja: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Ranska) (edustaja: asianajaja B. Bonnefoy Claudet)

Pääasian vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Ecker ja L. Vétillard)

Oikeudenkäynnin kohde

Kolmannen osapuolen kantelu tuomiosta 7.3.2018, Gollnisch v. parlamentti (T-624/16, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2018:121)

Määräysosa

1) *Kolmannen osapuolen kantelu hylätään.*

2) *Guillaume L'Huillier vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

3) *Bruno Gollnisch vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 21.1.2019 – Pilatus Bank v. EKP

(Asia T-687/18 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 103/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (edustajat: asianajaja O.H. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: E. Yoo, M. Puidokas ja A. Karpf)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja 279 artiklaan perustuva hakemus EKP:n sellaisen toimen täytäntöönpanon lykkäämiseksi, josta on ilmoitettu 10.9.2018 päivätyssä sähköpostissa, jonka mukaan kaiken kantajan ja EKP:n välisen viestinnän on tapahduttava Maltan rahoituspalveluviranomaisten nimeämän henkilön välityksellä tai tämän henkilön suostumuksella.

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Kanne 14.12.2018 – Aquind v. ACER

(Asia T-735/18)

(2019/C 103/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aquind Ltd (Wallsend, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Goldberg, solicitor E. White ja solicitor C. Davis)

Vastaaja: Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan valituslautakunnan 17.10.2018 tekemän päätöksen A-001-2018 ja vastaajan 19.6.2018 tekemän päätöksen 05/2018, jonka valituslautakunta pysytti

— antamaan ratkaisun kanteessa esitetyistä olennaisista oikeudellisista kysymyksistä, jotka liittyvät siihen, että (i) vastaaja ja valituslautakunta katsoivat virheellisesti, että kantaja oli velvollinen ensiksi hakemaan ja saamaan päätöksen rajat ylittävistä kulujen jakamisesta ennen kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 ([1]) 17 artiklan perusteella voitiin tehdä päätös (neljäs kanneperuste); ja (ii) vastaaja ja vastaajan valituslauta eivät ole ottaneet huomioon, että kantajan on oikeudellisesti mahdotonta operoida ehdotettua rajayhteysjohtoa Ranskassa ilman vapautusta (kuudes kanneperuste)

— antamaan päätöksen kanteessa esitetyistä kanneperusteista yksitellen sen välttämiseksi, että riidanalaisista perusteista tulee vielä kiistaa silloin, kun vastaaja käsittelee pyydettyä vapautusta uudelleen ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksän kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohtaa on tulkittu virheellisesti katsottaessa, että vastaajalla on tämän säännöksen perusteella poliittista harkintavaltaa sen päättäessä pyydetystä vapautuksesta.

Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan objektiivisten perusteiden valossa vastaajan harkintavallan pitäisi rajoittua sen tutkimiseen, täyttyvätkö nämä edellytykset.

2) Toinen kanneperuste: Asetusta N:o 714/2009 on tulkittu virheellisesti katsottaessa, että pyydetty vapautus on myönnettävä ainoastaan viimeisenä keinona toteutettavan toimenpiteenä.

Ilmeisesti ei ole olemassa mitään perustetta sille, että vapautuksen myöntämisen pitäisi olla viimeisenä keinona toteutettava toimenpide.

3) Kolmas kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävää vapautusta koskevaa todistustaakkaa ja siihen tarvittavaa näyttökynnystä on arvioitu virheellisesti.

Vastaaja näyttää asettaneen kantajalle ylivoimaisen näyttövelvollisuuden (probatio diabolica).

4) Neljäs kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 ([2]) 12 artiklan suhdetta on tulkittu virheellisesti ja siitä johtuen luotettu siihen, että kantajan rajayhteysjohto voi olla rajat ylittävien kustannusten jakomenettelyssä käsiteltävä asia ja sellaiseen menettelyyn liittyvien kysymysten huomioon ottamatta jättäminen

— ei voi olla oikein, että vapautus voidaan myöntää ainoastaan sen jälkeen kun on osoitettu, että asetuksen N:o 347/2013 12 artiklan mukaista sääntelyjärjestelmää ei ole käytettävissä. Tuon järjestelmän pitäisi olla vapaaehtoinen eikä sitä saada soveltaa silloin kun myönnetään vapautus

— on mahdollista, että vastaajan omaksumassa lähestymistavassa ei ole otettu huomioon sellaisen järjestelmän soveltamisesta aiheutuvia riskejä.

5) Viides kanneperuste: Unionin oikeuden oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan perusperiaatetta on loukattu kieltäytymällä ottamasta asetuksen N:o 714/2009 oikean tulkinnan määrittelyssä huomioon vakiintunutta käytäntöä ja omaksumalla radikaalisesti erilainen lähestymistapa

— kantajan pitäisi voida luottaa Euroopan komission päätöksissä vahvistettuun sääntelykäytäntöön ja vapauttamispyyntöjen arviointia koskeviin periaatteisiin.

6) Kuudes kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu virheellisesti jätettäessä ottamatta huomioon Ranskan oikeuden mukaiset rajoitukset, joita sovelletaan sähkön rajayhteysjohtojen muihin kuin RTE-toteuttajiin Ranskassa

— koska Ranskan oikeudellisia rajoituksia ei pidetty yhteensoveltumattomina unionin oikeuden kanssa, vastaajan olisi pitänyt ottaa ne huomioon päättäessään, voiko investointi toteutua ilman vapautusta

— sitä, minkä tyyppisiä riskejä asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen arvioinnissa voidaan ottaa huomioon, ei ole rajoitettu.

7) Seitsemäs kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu virheellisesti jätettäessä ottamatta huomioon, että kantajan rajayhteysjohdon rahoittamisen varmistamiseksi on tarpeen, että varmoja tuloja saadaan pitkällä aikavälillä.

Hankkeeseen liittyvät riskit saattavat johtaa tarvittavasta rahoitussitoumuksesta luopumiseen. Riskien vaikutus kantajan kykyyn varmistaa rahoitus on otettava tämän takia huomioon.

8) Kahdeksan kanneperuste: Asetuksen N:o 714/2009 17 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu virheellisesti jätettäessä ottamatta huomioon kantajan rajayhteysjohtoon mahdollisesti kohdistuvien yksittäisten riskien kokonaisvaikutus.

Se, tehdäänkö sijoitus, määräytyy kokonaisriskin ja saavutettavissa olevan kokonaisedun suhteen perusteella. Tämän takia ei riitä, että jokainen riskityyppi analysoidaan erikseen.

9) Yhdeksäs kanneperuste: Valittajan valituslautakunta ei tutkinut valittajan päätöstä riittävästi.

Kun otetaan huomioon valittajan valituslautakunnan valtuudet ja sille esitettävien kysymysten merkitys, valittajan valituslautakunnan olisi pitänyt tutkia vastaajan päätös tarkemmin.

([1]) Verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009 (EUVL 2009, L 211, s. 15).

([2]) Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta 17.4.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013 (EUVL 2013, L 115, s. 39).

Kanne 18.12.2018 – ZZ v. EKP

(Asia T-741/18)

(2019/C 103/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: M. Demetriou, QC, barrister D. Piccinin, solicitor E. Poulton, solicitor L. Carlisle ja solicitor R. Molesworth)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan EKP:n 10.10.2018 tekemän päätöksen, joka koskee kantajan suunnitelmaa hankkia huomattava omistusosuus pankista A (ECB-SSM-2018-LV-2)

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan näyttöä siitä, että kantaja toimi toimivaltaisten viranomaisten kanssa avoimuusperiaatteen vastaisella tavalla, ei ole esitetty.

— Kantaja väittää, että näytössä, johon EKP riidanalaisessa päätöksessä tukeutui, ei vahvisteta tai perustella EKP:n toteamusta, jonka mukaan kantaja toimi avoimuusperiaatteen vastaisella tavalla siten, että hänen rehellisyytensä voidaan asettaa kyseenalaiseksi.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen siinä, että kantajan rehellisyyttä epäiltiin hänen ja kolmannen osapuolen viattomien liiketoimien vuoksi.

— Kantaja väittää, että EKP teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kantajan ja kolmannen osapuolen liiketoimet saattoivat hänen rehellisyytensä epäilyksenalaiseksi sellaisessa tilanteessa, jossa EKP katsoo, ettei kantaja ollut kyseisenä ajankohtana tietoinen kyseisen kolmannen osapuolen väärinkäytöksistä tilanteessa, jossa kantaja oli tietämättään joutunut näiden väärinkäytösten uhriksi.

Kanne 30.12.2018 – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi v. komissio

(Asia T-763/18)

(2019/C 103/62)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Unkari) (edustaja: asianajaja L. Szabó)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ensisijaisesti toteamaan, että asiassa SA.29432–CP 290/2009 – Unkari – Syrjivien säännösten vuoksi lainvastaisena pidettävä tuki vammaisten työntekijöiden työhönottoon – 20.7.2011 annettu komission päätös (jäljempänä ensisijaisesti riitautettu päätös) on mitätön;

— toissijaisesti toteamaan, että asiassa SA.45498 (FC/2016) – OPS Újpest-lift Kft:n tekemä valitus vammaisia työntekijöitä vuosina 2006–2012 palkanneille yrityksille maksetusta valtiontuesta 25.1.2017 annettu komissio päätös (jäljempänä toissijaisesti riitautettu päätös) on mitätön;

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kunkin vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

1) Ensisijaisen vaatimuksen tueksi esitetty kanneperuste, jonka mukaan säännöksiä on sovellettu väärin ja käytettävissä ollutta todistusaineistoa on arvioitu virheellisesti.

— Unkarin viranomaiset ovat myöntäneet sääntöjenvastaisen valtiontuen SEUT 107 artiklan 1 kohtaa rikkoen 21:lle kantajan kanssa kilpailevalle yritykselle. Tämä tuki ei liittynyt yksinomaan vammaisten työntekijöiden työhönotosta aiheutuviin lisäkustannuksiin, vaan sillä rahoitettiin myös tuensaajayritysten kokonaiskustannuksia ja vääristettiin näin kilpailua. Ensisijaisesti riitautetussa päätöksessä komissio totesi, etteivät tuensaajayrityksille myönnetyt tuet kokonaisuutena tarkastellen ylittäneet sen tuen kokonaismäärää, joka ryhmäpoikkeusasetuksen ([1]) 41 ja 42 artiklan nojalla oli mahdollista myöntää, ja että tämän vuoksi riidanalainen tuki soveltui ensi arviolta yhteismarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin tavoin. Ensisijaisesti riitautetusta päätöksestä seuraa, että kantajalle aiheutuu kansallisista tukitoimista haitallisia vaikutuksia, ja sillä rikotaan näin kantajan SEUT 108 artiklan 2 kohtaan perustuvia menettelyllisiä oikeuksia.

2) Toissijaisen vaatimuksen tueksi esitetty kanneperuste, jonka mukaan säännöksiä on sovellettu väärin ja käytettävissä ollutta todistusaineistoa on vääristelty

— Komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja selvästi vääristellyt käytettävissä ollutta todistusaineistoa, koska se on toissijaisesti riitautetussa päätöksessä todennut, ettei OPS Újpest-lift Kft:n valitus sisältänyt sellaisia uusia tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja, jotka olisivat voineet muuttaa komission asiassa SA.29432–CP 290/2009 tekemää arviointia. Toissijaisesti riitautetusta päätöksestä seuraa, että kantajalle aiheutuu kansallisista tukitoimista haitallisia vaikutuksia, ja sillä rikotaan näin kantajan SEUT 108 artiklan 2 kohtaan perustuvia menettelyllisiä oikeuksia.

([1]) Tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi [SEUT 107] ja [SEUT 108] artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 6.8.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 800/2008 (EUVL 2008, L 214, s. 3).

Kanne 8.1.2019 – Tšekki v. komissio

(Asia T-13/19)

(2019/C 103/63)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: asianajajat M. Smolek, J. Vláčil ja O. Serdula)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että Euroopan komissio rikkoi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin se ei pannut vireille jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kannetta Tšekin tasavaltaa vastaan sen seurauksena, kun tämä jäsenvaltio maksoi ehdollisesti 40 482 255 Tšekin korunan (CZK) suuruisen summan perinteisinä omina varoina ja siltä osin kuin se ei myöskään vaatinut kyseessä olevan summan palauttamista, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen.

Tšekin tasavalta katsoo, että Euroopan komissiolla oleva velvollisuus toimia edellä mainitulla tavalla johtuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätystä vilpittömän yhteistyön periaatteesta, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan, jossa määrätään oikeudesta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, kanssa.

Ottaen huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ([1]) mukaan vain Euroopan unionin tuomioistuin voi ratkaista, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn yhteydessä, jäsenvaltion ja Euroopan komission välisen kiistan, joka koskee perinteisiä omia varoja, Euroopan komission on kyseessä olevan ehdollisen maksun toimeenpanemisen yhteydessä nostettava tällainen kanne ilman aiheetonta viivästystä tai palautettava kyseinen maksu, jos se ei löydä perusteita tällaisen kanteen nostamiselle.

Tšekin tasavalta maksoi kyseessä olevan summan Euroopan komission tilille jo vuonna 2015. Euroopan komissio ei kuitenkaan ole nostanut kannetta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä kyseisessä asiassa eikä se ole palauttanut sille ehdollisesti maksettua kyseessä olevaa summaa, vaikka Tšekin tasavalta on esittänyt sille muodollisen vaatimuksen asiasta. Tšekin tasavalta katsoo näin ollen, että edellytykset todeta, että komissio ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin, täyttyvät.

([1]) Vertaa 25.10.2017 annettu tuomio asiassa *Slovakia v. komissio* (C-593/15 P ja C-594/15 P, EU:C:2017:800) ja 25.10.2017 annettu tuomio asiassa *Romania v. komissio* (C-599/15 P, EU:C:207:801).

Kanne 11.1.2019 – AD v. ECHA

(Asia T-25/19)

(2019/C 103/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AD (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 28.3.2018 tekemän päätöksen olla uusimatta ECHA:n ja kantajan välistä työsopimusta

— kumoamaan ECHA:n 9.3.2018 julkaiseman ilmoituksen sopimussuhteisen toimihenkilön avoimesta toimesta virkaan FG II siltä osin kuin siinä tarjotaan virkaa, johon kuuluu samanlaisia tehtäviä kuin ne, joita kantaja suoritti väliaikaisen toimihenkilön sopimuksellaan

— tarvittaessa kumoamaan myös vastaajan 1.10.2018 tekemän päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 2.10.2018 ja jolla hylätään kantajan valitus päätöksestä olla uusimatta hänen työsopimustaan

— määräämään, että kantajalle aiheutunut aineellinen ja aineeton vahinko on korvattava

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että ECHA:n työskentelyohjeita (Work Instructions) on rikottu sopimusten uusimista tai uusimatta jättämistä koskevan menettelyn osalta ja yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita on loukattu.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että perusteluvelvollisuutta on rikottu.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että puolustautumisoikeuksia ja erityisesti oikeutta tulla kuulluksi on loukattu.

4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että huolellisuusvelvollisuutta on laiminlyöty.

5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että ECHA:n perustelut sille, että kantajan työsopimusta ei uusita, ovat ilmeisen virheelliset ja ovat osoitus harkintavallan väärinkäytöstä.

Kanne 15.1.2019 – AF v. FRA

(Asia T-31/19)

(2019/C 103/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AF (edustajat: asianajajat L. Levi ja N. Flandin)

Vastaaja: Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 9.5.2018 tekemän päätöksen luettelosta, joka laadittiin määräaikaisista toimihenkilöistä vuoden 2017 uudelleenluokittelua varten ja johon kantajan nimeä ei merkitty,

— tarvittaessa kumoamaan myös kantajan 5.10.2018 vastaanottaman FRA:n päätöksen, jolla kantajan valitus kyseisestä FRA:n päätöksestä hylättiin,

— määräämään korvattavaksi kantajalle aiheutuneen aineellisen vahingon, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 54 artiklaa, henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 30 artiklaa sekä palvelussuhteen ehtojen 54 artiklaa koskevista yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä tehdyn FRA:n hallintoneuvoston päätöksen N:o 2016/01 3 artiklaa on rikottu.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa säädettyä oikeutta hyvään hallintoon on rikottu.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.

Kanne 17.1.2019 – Harrington Padrón v. neuvosto

(Asia T-32/19)

(2019/C 103/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (edustajat: asianajajat L. Giuliano ja F. Di Gianni)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 6.11.2018 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2018/1656 ([1]) ja 6.11.2018 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1653 ([2]) sikäli kuin niiden säännökset koskevat kantajaa ja

— velvoittamaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen ja väittää, että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että hänen nimensä on säilytettävä luetteloissa, jotka esitetään 13.11.2017 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2074 ([3]) liitteessä I ja 13.11.2017 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/2063 ([4]) liitteessä IV, siitä huolimatta, että hän ei enää ole ylimmän syyttäjän sijainen eikä hänellä ole kytköksiä Venezuelan hallintoon.

([1]) Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen (YUTP) 2017/2074 muuttamisesta 6.11.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/1656 (EUVL 2018, L 276, s. 10)
([2]) Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2017/2063 täytäntöönpanosta 6.11.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1653 (EUVL 2018, L 276, s. 1)
([3]) Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 13.11.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/2074 (EUVL 2017, L 295, s. 60)
([4]) Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 13.11.2017 annettu neuvoston asetus (EU) 2017/2063 (EUVL 2017, L 295, s. 21)

Kanne 21.1.2019 – Portugali v. komissio

(Asia T-38/19)

(2019/C 103/67)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão ja J. Saraiva de Almeida)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Portugalin tasavalta vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 16.11.2018 annetun ja 19.11.2018 tiedoksi annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2018) 7424 ([1]) siltä osin kuin sillä jätettiin Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Portugalin tasavallan täydentävien ehtojen osalta varainhoitovuosilta 2014 ja 2016 ilmoittamat 8 703 417,29 euron menot

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen pääasialliseen ja yhteen toissijaiseen kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste: oikeudellinen virhe siitä syystä, että Portugalin järjestelmän todettiin olevan liian lempeä – asetuksen (EY) N:o 73/2009 ([2]) 24 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ([3]) 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisen alakohdan sekä 71 artiklan virheellinen soveltaminen

Toinen kanneperuste

— rahoitusoikaisun laskeminen – komission oikeudellinen virhe, luottamuksensuojan periaatteen ja kohtuullisuusperiaatteen loukkaaminen sekä asetuksen (EY) N:o 1306/2013 52 artiklan virheellinen soveltaminen

— suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

Toissijainen kanneperuste

— keskimääräinen seuraamus ja komission asiakirjan C(2015) 3675 (liite A.5) tekninen epätäsmällisyys – oikeudellinen virhe ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

([1]) Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseudurahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 16.11.2018 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1841 (tiedoksiannettu numerolla C(2018) 7424) (EUVL 2018, L 298, s. 34).

([2]) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (EUVL 2009, L 30, s. 16).

([3]) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta (EUVL 2009, L 316, s. 65).

Kanne 24.1.2019 – WV v. EUH

(Asia T-43/19)

(2019/C 103/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: WV (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan nimittävän viranomaisen 28.3.2018 tekemän päätöksen vahingonkorvausvaatimuksen hylkäämisestä ja – tarvittaessa – 26.10.2018 tehdyn päätöksen 26.6.2018 tehdyn valituksen hylkäämisestä

— tämän seurauksena hyväksymään vahingonkorvausvaatimuksen sellaisena kuin kantaja on sen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla esittänyt ja 29.11.2017 päivätyssä kirjelmässä kuvaillut ja myöntämään kantajalle vahingonkorvauksen, jonka maksamisesta Euroopan ulkosuhdehallinto on vastuussa ja jonka suuruus – oikeuden ja kohtuuden mukaan – on 690 000 euroa mahdollisine menettelyn aikaisine korotuksineen, aineellisesta ja aineettomasta vahingosta sekä maineelle ja ammatilliselle maineelle aiheutuneesta vahingosta; määrä on vahvistettu 31.1.2019 ja sitä voidaan korottaa menettelyn kuluessa tämän vaikuttamatta tulevia tulonmenetyksiä koskeviin korvausvaatimuksiin sen vuoksi, että kantaja mahdollisesti lähtee toimielinten palveluksesta

— velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu muun muassa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 12, 12a, 22b, 24, 25 ja 26 artiklan, sen liitteessä IX olevan 1 ja 2 artiklan sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) rikkomiseen.

Kantaja vetoaa kanneperusteena myös yhtäältä muun muassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41, 47 ja 52 artiklan rikkomiseen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen noudattamatta jättämiseen sekä perusvapauksien, puolustautumisoikeuksien, kontradiktorisen perusaatteen ja SEUT 296 artiklan noudattamatta jättämiseen.

Kantaja katsoo toisaalta, että hallinto on niin ikään syyllistynyt oikeuden väärinkäyttöön ja menettelyn väärinkäyttöön sekä luottamuksensuojan periaatteen ja asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen ilmeiseen loukkaamiseen. Kantaja katsoo, että riidanalaista päätöstä rasittaa sen hallinnolla olevan periaatteen loukkaaminen, jonka mukaan tämän on tehtävä päätös yksinomaan oikeudellisesti hyväksyttävien perusteiden perusteella eli sellaisten asian kannalta merkityksellisten perusteiden perusteella, joihin ei liity ilmeisiä tosiseikkoja koskevia eikä oikeudellisia arviointivirheitä, sekä suhteellisuusperiaatteen, avustamis- ja huolenpitovelvollisuuden, kohtuullisen määräajan noudattamista koskevan periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen noudattamatta jättäminen.

Kantajan mukaan riidanalainen päätös tehtiin lisäksi tosiseikkojen ja sovellettavien oikeussääntöjen osittaisen, puolueellisen ja yksipuolisen arvioinnin perusteella.

Kantaja väittää lähinnä, että nimittävän viranomaisen tekemien sääntöjenvastaisuuksien ja aiheutuneen vahingon välillä on epäilemättä syy-yhteys, koska tämä sääntöjenvastainen toiminta aiheutti vakavaa vahinkoa kantajan ammatilliselle, henkiselle ja taloudelliselle koskemattomuudelle. Mainitut sääntöjenvastaisuudet tahraavat tai jopa tuhoavat kantajan maineen sisäisten ja ulkoisten toimijoiden silmissä ja aiheuttavat sen, että hän tosiasiallisesti menettää mahdollisuuden ammatilliseen kehittymiseen, minkä vuoksi hän on kestämättömässä tilanteessa, joka aiheuttaa hänelle ahdistusta ja/tai pysyvää levottomuutta ja epävarmuutta tulevaisuudesta.

Kanne 23.1.2019 – Dansk Erhverv v. komissio

(Asia T-47/19)

(2019/C 103/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dansk Erhverv (Kööpenhamina, Tanska) (edustaja: asianajaja T. Mygind)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 4.10.2018 tehdyn komission päätöksen C(2018) 6315 final valtiontuesta SA.44865 (2016/FC) – Saksa – Väitetty valtiontuki rajalla sijaitseville saksalaisille juomakaupoille

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen ja väittää, että komissio loukkasi kantajan menettelyllisiä oikeuksia asianosaisena, joka vetoaa SEUT 108 artiklan 2 kohtaan ja menettelyä koskevan asetuksen ([1]) 4 artiklan 4 kohtaan, 12 artiklan 1 kohtaan ja 24 artiklan 1 kohtaan, koska komissio ei aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaista muodollista tutkintamenettelyä huolimatta suurista vaikeuksista, kun se arvioi kanteessa esitettyjä valtiontukea koskevia kysymyksiä, jotka liittyvät hallinnolliseen vienti-ilmoituskäytäntöön ja erityisesti rajakauppojen vapautukseen velvollisuudesta kantaa pantti ja tällä tavoin maksaa pantin arvonlisävero, sekä vapautukseen Saksan tölkkijuomien panttijärjestelmän mukaisten pantinmaksuvelvoitteiden rikkomisesta seuraavista sakoista. Komissio teki tämän vuoksi oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä virheitä tosiseikkojen arvioinnissa ensiksi tarkastellessaan vienti-ilmoituskäytännön yhteensoveltuvuutta SEUT 4 artiklan 3 kohdasta johtuvien Saksan velvoitteiden, pakkausdirektiivin ([2]) ja saastuttaja maksaa -periaatteen kanssa sekä sovellettavan Saksan pakkausasetuksen mukaisten pantinmaksuvaatimusten kanssa. Toiseksi komissio erehtyi Saksalta vienti-ilmoituskäytännön tuloksena saamatta jääneen arvonlisäverotulon valtiontukivaikutuksista.

([1]) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

([2]) Pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta 30.5.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/852 (EUVL 2018, L 150, s. 141).

Kanne 28.1.2019 – smart things solutions v. EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Asia T-48/19)

(2019/C 103/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: smart things solutions GmbH (Seefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Dissmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity mustan ja vihreän värinen kuviomerkki smart:)things – EU-tavaramerkki nro 10 914 836

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.11.2018 asiassa R 835/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 28.1.2019 – View v. EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)

(Asia T-49/19)

(2019/C 103/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: View, Inc. (Milpitas, Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: barrister G. Tritton)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti, joka koskee sanamerkkiä CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 381 213

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 27.11.2018 asiassa R 1625/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 2 kohdan rikkominen

---

Kanne 28.1.2019 – Casual Dreams v. EUIPO – López Fernández (Dayaday)

(Asia T-50/19)

(2019/C 103/72)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Casual Dreams, SLU (Manresa, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Tarí Lázaro)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Kyseessä oleva tavaramerkki: – Hakemus kuviomerkin Dayaday rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 13 243 563

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 16.11.2018 asiassa R 2097/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa osittain toisen valituslautakunnan 27.11.2018 asiassa R 2097/2018-5 tekemän päätöksen, jolla hylättiin osittain valitus EUIPO:n väiteosaston 17.12.2015 tekemästä päätöksestä nro B 2 469 545

— kumoaa osittain riidanalaisen päätöksen EU-tavaramerkistä annetun asetuksen 8 artiklan 5 kohdan perusteella siltä osin kuin siinä vahvistetaan väitteen ja valituksen hylkääminen luokkiin 9, 16 ja 24 kuuluvien tavaroiden osalta

— epää väliintulijan tekemän EU-tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen nro 13 243 563 seuraavien tavaroiden osalta:

Luokka 9: ”Optiset laitteet, vahvistimet ja korjaimet; Optiset vahvistimet; Optikon tavarat; Optiset laitteet ja kojeet; Optinen lasi; Vaihdettavat linssit; Heijastamattomat linssit; Muovilinssit; Oftalmiset linssit; Optiset linssit; Linssit; Aurinkolasit; Näköä korjaavat välineet; Aurinkolasikotelot; Korjauslinssit; Oftalmiset lasilinssit; Silmälasien ja aurinkolasien kehykset; Aurinkolasien ketjut; Silmälaseihin kiinnitettävät aurinkolasit; Aurinkolasien hihnat; Aurinkolasien linssit; Optiset linssit aurinkolaseihin; Aurinkolasien kehykset; Silmälääkärin määräämät silmälasit; Nenälasiketjut; Nenälasipunokset; Linssit silmälaseille; Optiset lasit; Piilolinssien astiat; Piilolinssien kotelot; Silmälasikotelot; Linssikotelot; Piilolinssisäiliöt; Silmälasit [optiikka]; Lukulasit; Lasten silmälasit; Polarisoivat silmälasit; Silmälasinkehykset; Irralliset silmälasinkehykset; Sangat silmälaseille; Silmälasisuojat; Silmälasinpidikkeet; Silmälasit [optiikka]; Silmälasit; Näköä korjaavat välineet; Silmälasinpidikkeet; Lumella käytettävät suojalasit; Pyöräilylasit; Silmälasinkehykset; Nenälasiketjut; Suojalasit urheilemiseen; Silmälasikotelot; Aurinkolasien kehykset; Lumella käytettävät suojalasit; Uimalasit; Suojalasit urheilemiseen; Suojalasit urheilemiseen”

Luokka 16: ”Liimat toimisto- ja kotitalouskäyttöön; Paperista ja pahvista tehdyt taideteokset ja pienoisveistokset ja arkkitehtien pienoismallit; Paperikauppatavarat; Rahanpidikkeet; Paperiliimat; Paperipussit ja -säkit; Varauskirjat; Luettelot; Nahkakantiset kalenterit; Painetut ilmoitukset; Valokuvatelineet; Paino- ja kirjansitomisvälineet; Kirjoitus- ja leimausvälineet; Opetusvälineet; Paperiveitset toimistokäyttöön; Esityslistat; Pöytätelineet; Paperitavarat (kirjoitus- ja toimistotarvikkeet); Toimistotarvikkeet; Kirjoitusmateriaalit; Kirjoittamiseen tarkoitetut paperitarvikkeet; Toimistojen paperitarvikkeet; Koulutarvikkeet [paperikauppatavaroina]; Kirjatuet; Kynärasiat”

Luokka 24: Kankaat; Verhot; Huonekalujen päälliset; Kodin tekstiilitavarat; Kuitukankaista tehdyt kodin tekstiilitavarat; Liinavaatteet; Seinävaatteet; Sisustustekstiilit; Tekstiiliartikkelit kuitukankaasta; Kuitukankaista tehdyt välivuorit; Hatunvuoritekstiilit metritavarana; Vuoritekstiilit; Nenäliinat (Tekstiili -); Kankaiset liinat; Tekstiilitavarat, muihin luokkiin kuulumattomat; Nenäliinat; Pellavatekstiilit; Flanellitekstiilit; Kirjontaan käytettävät esipainetut kankaat; Pesuliinat; Kankaiset keittiöpyyhkeet; Tekstiilit, muihin luokkiin kuulumattomat; Tukikankaat; Polypropeenista tehty fleecekangas; Polyesteristä tehty fleece-kangas; Tekstiilivuorit vaatekappaleisiin; Fulardi [ohut silkkikangas]; Puuvillasta valmistetut tekstiilit metritavarana; Synteettinen kangas metritavarana; Tekstiilikankaat metritavarana; Telttakangas; Pehmomateriaalit sisustusta varten; Materiaalit vaatteiden valmistukseen; Pukukangasmateriaalit [tekstiilit]; Tekstiilit vaatekappaleiden valmistamiseen; Tekstiilikankaat kodin tekstiilitavaroiden valmistukseen; Tekstiilikankaat urheiluvaatteiden valmistukseen; Kankaat vaatteiden valmistukseen; Kankaat lompakoiden valmistukseen; Kangas (Keinonahka -); Kankaat naisten päällysvaatteiden valmistukseen; Denimkangas; Ortoosivälineissä käytettävä kangas; Vedenpitävät kankaat housujen valmistukseen; Vedenpitävät kankaat takkien valmistukseen; Vedenpitävät kankaat hattujen valmistukseen; Vedenpitävät kankaat käsineiden valmistukseen; Kankaat käytettäväksi vaatteiden vuorina; Vaatekankaat; Pinnoitetut kankaat nahkatavaroiden valmistukseen; Pinnoitetut kankaat sadevaatteiden valmistukseen; Nahkaa jäljittelevät kudotut kankaat; Vettä läpäisemättömät mutta kosteutta läpäisevät kankaat; Kankaat metritavarana pyyhkeiden valmistukseen;

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kantajalle EUIPO:n valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 29.1.2019 – Laboratorios Ern v. EUIPO – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Asia T-51/19)

(2019/C 103/73)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Correa Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkki)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-kuviomerkin apiheal rekisteröimiseksi – Rekisteröintihakemus nro 14 411 557

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.11.2018 asiassa R 1725/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin hakemus hyväksyttiin seuraavien luokkaan 3 kuuluvien tavaroiden osalta: parfymeriatuotteet; kosmeettiset aineet; hajuvedet; deodorantit (henkilökohtaiseen käyttöön tai eläimiä varten); saippuat; kylpy-yrtit (muuhun kuin lääkinnälliseen käyttöön); hampaidenhoitovalmisteet, hampaidenpuhdistusaineet, tekohampaiden kiillotusaineet, hampaidenvalkaisuaineet, suuvesi, ei lääketieteellisiin tarkoituksiin, ja seuraavien luokkaan 5 kuuluvien tavaroiden osalta: tuhoeläinten hävitysvalmisteet; sieni- ja rikkaruohomyrkyt.

— Hylkää EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen nro 14 411 557 apiheal edellä mainittujen luokkaan 3 kuuluvien seuraavien tavaroiden osalta: parfymeriatuotteet; kosmeettiset aineet; hajuvedet; deodorantit (henkilökohtaiseen käyttöön tai eläimiä varten); saippuat; kylpy-yrtit (muuhun kuin lääkinnälliseen käyttöön); hampaidenhoitovalmisteet, hampaidenpuhdistusaineet, tekohampaiden kiillotusaineet, hampaidenvalkaisuaineet, suuvesi, ei lääketieteellisiin tarkoituksiin, ja luokkaan 5 kuuluvien seuraavien tavaroiden osalta: tuhoeläinten hävitysvalmisteet; sieni- ja rikkaruohomyrkyt.

— velvoittaa EUIPO:n ja tarvittaessa väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 31.1.2019 – SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret v. EUIPO – Laboratorios Ern (apiheal)

(Asia T-53/19)

(2019/C 103/74)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turkki) (edustaja: asianajaja M. López Camba)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin apiheal rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 14 411 557

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.11.2018 asiassa R 1725/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä evättiin rekisteröinti luokkiin 30 ja 5 kuuluvia tavaroita varten (kyseisen päätöksen päätösosan 1 ja 3 kohta)

— velvoittaa EUIPO:n ja Laboratorios Ern, SA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO ym. v. EUH

(Asia T-56/17) ([1])

(2019/C 103/75)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO v. EUH

(Asia T-479/17) ([1])

(2019/C 103/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PP ym. v. EUH

(Asia T-727/17) ([1])

(2019/C 103/77)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 22, 22.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – VJ v. EUH

(Asia T-180/18) ([1])

(2019/C 103/78)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 31.1.2019 – PO v. EUH

(Asia T-494/18) ([1])

(2019/C 103/79)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 381, 22.10.2018.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI